

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 3/2017

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 25.09.2018. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 25. септембра 2018. године**

Председник већа: 25.09.2018. година, 09,30 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду – Одељење за ратне злочине, К-По2 број 3/17 против оптужених Милидраговић Недељка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО. 2/15 од 21.01.2016. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Да ли има неких примедби на састав већа?

Примедби на састав већа није било.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић, са тужилачким помоћником,
изволите представите се?

Тужилачки помоћник: Никола Арсић.

Председник већа: Николом Арсићем.

Приступили:

Оптужени Милидраговић Недељко,
Оптужени Голијанин Алекса,
Оптужени Батиница Миливоје,
Оптужени Дачевић Александар,
Оптужени Милетић Бора,
Оптужени Петровић Јован,
Оптужени Паровић Драгомир, и
Оптужени Васић Видослав.

Присутни браниоци оптужених:

За оптуженог Недељка Милидраговића?

Адвокат Крсто Бобот: Судија, мене је замолио колега Лазаревић и ја ћу га мењати на данашњем главном претресу.

Председник већа: Да ли имате заменичко пуномоћје?

Адвокат Крсто Бобот: Ја нисам сигуран, он ми је рекао у телефонском разговору да постоји, да сам га већ мењао, ја стварно нисам у то сигуран.

Председник већа: Не, постоји пуномоћје за адвоката Горана Петронијевића, а за Вас нема пуномоћја.

Адвокат Крсто Бобот: Па уколико је оптужени Милидраговић Недељко сагласан, ја сам спреман да заменим колегу Лазаревића на данашњем главном претресу.

Председник већа: Да ли можете Милидраговићу да приступите за говорницу? Да ли сте сагласни да Вас адвокат Крсто Бобот заступа на данашњем претресу уместо браниоца адвоката Горана Петронијевића, Александра Лазаревића?

Оптужени Недељко Милидраговић: Да.

Председник већа: Сагласни сте, добро. Да ли можете заменичко пуномоћје за данашњи претрес да потпишете?

Адвокат Крсто Бобот: Немам формулар заменичког пуномоћја.

Председник већа: Па може да напише на папиру. Ево даће Вам записничар. Можете се вратити на Ваше место.

За оптуженог Алексу Голијанина?

Адвокат Крсто Бобот: Адвокат Крсто Бобот по заменичком пуномоћју за адвоката Горана Петронијевића. Судија, ја се извињавам, заменичко пуномоћје би морао практично колега Лазаревић мени да потпише, тако да ја заменичко пуномоћје не могу да сачиним.

Председник већа: Па морао би.

Адвокат Крсто Бобот: Тако да, једино ...

Председник већа: Јер Вас мора адвокат Лазаревић да овласти да можете да мењате, а не адвокат Петронијевић. Добро.

Адвокат Крсто Бобот: Није то спорно, ја мењам колегу Петронијевића за Голијанин Алексу. А колегу Лазаревића мењам за оптуженог Милидраговић Недељка. Е сад, кад је у питању заменичко пуномоћје...

Председник већа: Адвокат Марко Миловић има заменичко пуномоћје које му је издао адвокат Лазаревић. Може Марко Миловић да мења оптуженог Недељка Милидраговића.

Адвокат Крсто Бобот: Уколико је тако, онда нема проблема.

Председник већа: Изађите Милидраговићу. Добро, Ви сте дакле сагласни, само моменат, Марко Миловановић, погрешно смо утврдили. Дакле Ви сте сагласни да Вас заступа адвокат Крсто Бобот на данашњем претресу, овлашћујете га?

Оптужени Недељко Милидраговић: Да.

Председник већа: Добро, ево испунили смо тај услов. Можете се вратити на Ваше место. Браниоче Бобот да ли Ви имате заменичко пуномоћје адвоката Горана Петронијевића?

Адвокат Крсто Бобот: Ја мислим да има, да смо се ми мењали до сада, али опет немојте ме држати за реч, али исто тако може на записник оптужени Голијанин да се сагласи.

Председник већа: Нема заменичко пуномоћје. Алекса Голијанин нека приступи. Голијанин, да ли сте сагласни да Вас адвокат Крсто Бобот заступа на данашњем претресу?

Оптужени Алекса Голијанин: Да.

Председник већа: Дакле, Ви му дајете пуномоћје овом изјавом је ли тако?

Оптужени Алекса Голијанин: Да.

Председник већа: Добро, можете се вратити на Ваше место.

За оптуженог Миливоја Батиницу, адвокати Крсто Бобот и Вићентије Даријевић.

Вићентије није присутан.

Адвокат Крсто Бобот: Колега Вићентије је на претресу пред Апелационим судом у Новом Саду, то је наш заједнички предмет, па смо се поделили.

Председник већа: Добро.

За оптуженог Миливоја Батиницу, адвокати Крсто Бобот,
За оптуженог Александра Дачевића, адвокат Марко Миловић,
За оптуженог Бору Милетића, адвокат Рајко Јелушић,
За оптуженог Јована Петровића, адвокат Жељко Јотановић,
За оптуженог Драгомира Паровића, адвокат Владан Стефановић,
За оптуженог Видослава Васића, адвокат Томислав Вишњић.

Адвокат Томислав Вишњић: И адвокат Милица Остојић...

Председник већа: Ви сте Вишњићу по службеној дужности, није Милица Остојић овлашћена од стране председника суда који одређује браниоца по службеној дужности. Ви нисте овлашћени да овластите и Милицу Остојић. Дакле, Ви када сте рекли да ће Милица Остојић бити присутна, она је ту присутна евентуално да Вас замени, мада сматрам да то не може, јер председник суда одређује браниоца по службеној дужности, доноси одлуку и тиме Ви мењате одлуку председника суда. Дакле, Милицу не можемо да констатујемо, јер Милица није ни позвана нити је Милица одређена за браниоца по службеној дужности.

Адвокат Томислав Вишњић: Судија, само да разјаснимо једну ствар пошто је ово сад нешто мало другачије од онога што сте ми прошли пут рекли. Значи за убудуће она не може да ме мења? То просто да знам због неких других ствари.

Председник већа: Ја сам рекла дозволићу да Вас мења у циљу да одржимо претрес, да то не буде сметња за одржавање претреса, али Вам такође наглашавам, Ви и сами знате да председник суда одређује браниоца по службеној дужности. Уколико Ви не можете да budete бранилац по службеној дужности Ви треба то да обавестите суд па ће суд поставити другог браниоца по службеној дужности.

Адвокат Томислав Вишњић: Наравно, сад говоримо о ситуацији коју сте ми мало пре поменули.

Председник већа: Добро. Али нема потребе Милицу констатовати.

Присутан пуномоћник оштећених Меднолучанин Идајета, Емине Синановић, Мунире Синановић, Шухре Синановић, Вахидина Субашића и Мунире Субашић адвокат Никола Чукановић.

Присутни сведоци: Салиха Османовић, Љубодраг Гајић и сведок Јевто Додер.

Није приступио заштићени сведок под псеудонимом "301".

Суду је дана 18.07.2018. године и 07.08.2018. године достављен допис Службе за откривање ратних злочина односно извештај о њиховом поступању по налогу суда да се обезбеди присуство заштићеног сведока "301" на главном претресу. У допису од 18.07.2018. године Служба за откривање ратних злочина је обавестила суд да је поступила по захтеву Тужилаштва за ратне злочине Стого пов. број 20/15 од 13.06.2018. године, да су с тим у вези полицијски службеници обавили телефонски разговор са заштићеним сведоком под псеудонимом "301", који је навео да је и даље тешког здравственог стања, које је непромењено у односу на претходни контакт са сведоком. На питање полицијских службеника да се изјасни о претњама које је добијао путем телефона изјавио је да је претње добијао са сакривеног телефонског броја од више лица у периоду новембар – децембар 2017. године, због чега је био приморан да промени број телефона. Једна од изречених претњи која му је упућена приликом једног од позива који је био касно у ноћ односила се на то да ће сведок проћи као албански сведоци ако буде наставио своје сведочење. Њему није познато ко му је претио, наводи да је у питању било више мушких особа, да од тада није добијао претње, али да и даље остаје при ставу да не жели да сведочи. Као разлог наводи тешко здравствено стање, као и чињеницу да се осећа изданим, изневереним од стране Тужилаштва и Суда који су му обећали да ће бити заштићен и да нико неће сазнати његове податке. На питање да се изјасни ко је адвокат из Београда који му је дао савет да није у обавези да сведочи, поред инсистирања полицијских службеника остаје категоричан при ставу да не жели да саопшти име адвоката као ни канцеларију у којој тај адвокат ради. Поменуо је да се свакодневно бори за егзистенцију своје породице због тешког стања у коме се налази, јер је он глава породице, да сви послови зависе од њега. Навео је да ни под којим условима више неће сведочити и да не жели да га више било ко позива како из Тужилаштва тако и из полиције.

У извештају који је достављен након тога суду дана 07.08.2018. године по поновљеном позиву за данашњи претрес, а ово је био извештај, на захтев суда да се обезбеди присуство сведока за претходни претрес који је стигао после претреса, Служба за откривање ратних злочина обавештава суд да су у претходном периоду обавили више телефонских контаката и телефонских разговора са заштићеним сведоком под псеудонимом "301", да је заштићени сведок "301" недвосмислено изјавио више пута да не жели да се појави као сведок у поступку против Милидраговић

Недељка и других из здравствених и безбедоносних разлога. Дана 31.05.2018. године достављен је извештај, у прилогу извештаја копија лекарске документације заштићеног сведока који је предао полицијским службеницима приликом разговора у коме је навео и друге разлоге за одустајање од сведочења који су безбедоносне природе. У том разговору заштићени сведок је изричито негирао да не жели да улази у програм заштите сведока, иако брине за безбедност себе и своје породице због телефонских претњи са непознатог телефонског броја који је добио крајем 2017. године, већ да жели да га Суд као и Тужилаштво више не позива као сведока. Полицијски службеници Службе за откривање ратних злочина су по захтеву Тужилаштва за ратне злочине у Београду Строго пов.20/15 од 30.06.2018. године у циљу прикупљања информација поново обавили разговор са заштићеним сведоком, исти је поновио да не жели да сведочи из страха за своју безбедност и да како је навео из разговора са неименованим адвокатом, чије име није желео да открије, није у обавези да сведочи. Изразио је разочараност у Тужилаштво и Суд који су били у обавези да заштите његов идентитет током судског поступка и да је целокупан стрес због овог предмета код њега изазвао малигно обољење, са којим се и даље бори. У прилогу извештаја достављен је и извештај Службе Строго пов. од 18.07., а који сам претходно прочитала.

О даљем току поступка односно о даљем поступању према сведоку "301" у циљу обезбеђења његовог присуства на главном претресу заменик тужиоца за ратне злочине изјасниће се накнадно.

Најпре да констатујемо присутна лица у судници.

Констатује се да су у судници у својству публице присутни: Бајрић Леа, Брковић Дамјан, Диковић Јелена, Драгаш Вељко, Хотић Када, Кљајић Марина, Ковачевић Радојка, Перић Срето, Радета Вјерица, Ризвановић Кадефа, Рудић Филип, Стојановић Бојана, Тахировић Мурат, Тодоровић Милан, Урошевић Милош, Зајовић Станиславка.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ.**

Наставља се главни претрес прекинут дана 20.07.2018. године.

Главни претрес се јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Пре него што пређемо на испитивање сведока, позивам заменика тужиоца за ратне злочина да се изјасни у односу на заштићеног сведока "301", да ли истог даље позивати. Да ли остајете при овом доказу да се у доказном поступку испита сведок под псеудонимом "301" обзиром да је, као што сте чули из овог извештаја, он изричит да не жели да сведочи и да сматра да нема обавезу да сведочи, а не жели да ступи у програм заштите који му је претпостављам понуђен. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Остајемо и даље при овом предлогу. Предузели смо одређене радње према полицији у том смислу, мислим да је драматично то што се сведоку, који је један од кључних овде у овом поступку, прети и то у више наврата, тако да сматрам да полиција треба ту да обави свој посао и на томе радимо. Тако да у овом тренутку остајемо при том предлогу. Хвала.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Салихе Османовић.

Позваћете сведока Салиху Османовић.

Тужилац је на припремном рочишту уместо сведока – оштећеног, Салиху Османовић означио као сведока, тако да је у том својству и позивам.

Испитивање сведока САЛИХЕ ОСМАНОВИЋ

Председник већа: Добар дан.

Сведок Салиха Османовић: Добар дан.

Председник већа: Салиха Османовић, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Идентитет сведока Салихе Османовић утврђен увидом у личну карту сведока - **Салиха Османовић ЈМБГ 0807954188125, лична карта издата од МУП-а Републике Српске, Сребреница, дана 24.07.2017. године.**

Вратићете личну карту сведоку.

Салиха када сте рођени? Да ли чујете добро? Када сте рођени?

Сведок Салиха Османовић: Чујем, али не знам, заборавила сам кад сам рођена.

Председник већа: Добро, даћете нам, пише у личној карти.

Сведок Салиха Османовић: Ја се извињавам.

Председник већа: Добро, ништа није проблем. Рођена дана 08.07.1954. године. Име оца?

Сведок Салиха Османовић: Салих.

Председник већа: Салих?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Реците нам Салиха шта сте по занимању?

Сведок Салиха Османовић: Домаћица.

Председник већа: По занимању домаћица. Ваша адреса?

Сведок Салиха Османовић: Па не знам адресу, ја сам код Склана.

Председник већа: Где живите у Босни?

Сведок Салиха Османовић: Живим у Добраку.

Председник већа: У селу Добрак, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Добрак, општина Сребреница.

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Добро. Реците нам Салиха да ли овде од присутних оптужених, окренућете се па ћете погледати тамо иза стакла, да ли неког познајете? Да ли сте у сродству или у завади?

Сведок Салиха Османовић: Где да се окренем?

Председник већа: Ево иза, погледајте.

Сведок Салиха Османовић: Не видим. Ја видим народ, али не могу да...

Председник већа: Нисте у сродству, претпостављам, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Па не знам ни ко је ни шта је.

Председник већа: Недељко Милидраговић, Алекса Голијанин, Миливоје Батиница, Александар Дачевић, Боро Милетић, Јован Петровић, Драгомир Паровић, Видослав Васић, да ли је неко од ових лица са Вама у сродству?

Сведок Салиха Османовић: Па можда су ми комшије биле.

Председник већа: Били су Вам комшије?

Сведок Салиха Османовић: Па можда, није искључиво ништа.

Председник већа: Можда, добро.

Није у сродству, није у завади.

Салиха, Ви сте позвани, предложени сте од стране тужиоца за ратне злочине да будете испитани на овом главном претресу у поступку који се води против ових лица

која сам управо навела, због догађаја који се одиграо у Кравицама током 1995. године, јула месеца 1995. године.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок Салиха Османовић: Наравно да ми је јасно.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је то јасно?

Сведок Салиха Османовић: Па јесте ми јасно. Ја се...

Председник већа: Само моменат.

Као сведок дужни сте да положите заклетву. Она гласи: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок Салиха Османовић: Наравно, ја се заклињем да ћу овде пред овим судом причати истину, само истину, а легати нећу, измишљати нећу, препричавати нећу, не би то урадила нити сам кад радила. То је све истина.

Председник већа: Добро.

Сведок упозорен и поучен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а.

Након положене заклетве у смислу члана 96 ЗКП-а, изјави:

Салиха, Ви сте саслушани пред тужиоцем за ратне злочине дана 13.05.2015. године. Да ли остајете при наводима тог исказа и свему ономе што сте тада навели?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Да ли имате нешто да допуните, да ли имате нешто да додате у односу на наводе овог Вашег исказа?

Сведок Салиха Османовић: Па ја могу да вам рекнем, да вам кажем, ја остајем према томе и увијек то мислим и у мислима ми стоји да сам ја то све преживела. Да сам остала ја сама, да су ми побили два сина и мужа Раму. Он је исто овде радио у Београду, била му фирма. Он је дошао кући, ја сам близу Дрине. Из Србије је почело да пуца, ја увијек, то стојим иза тога и то кажем шта сам ја преживела. Ја сам своје хранитеље изгубила. Они су мени побили. Сама сам се вратила у свој Добрак и сама живим. Била сам `92., 08. маја сам кренула из Добрака, није само ја, ми сви смо кренули по шумама лутали, смуцали, у Сребреници смо били. Зона Сребреница заштићена, хајд` заштићена боже мој. То је био пакао у Поточарима. То се никоме не може описати, крици, јауци. То је био, не знам шта да вам кажем на то.

Председник већа: На који период мислите када кажете да је био хаос у Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: У Поточарима гдје је меморијални центар.

Председник већа: Када, на који период мислите? Када је настао тај хаос?

Сведок Салиха Османовић: Ми смо 08. маја изашли, '95. '95. у Поточарима је био, 11. јула.

Председник већа: Добро.

Сведок Салиха Османовић: Ја сам комшије познавала, вјерујеш.

Председник већа: Када кажете комшије на кога мислите?

Сведок Салиха Османовић: Било је комшија, до по ноћи УНПРОФОР, од по ноћи они су се обукли, познавала сам комшије, зато што ми је братуначка општина, Братунац, гдје сам била у Залужане удата, тамо у Добрак горе.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто да изјавите? Да ли имате још нешто? Позивам заменика тужиоца за ратне злочине који је предложио испитивање овог сведока да постави питање уколико има?

Заменик тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић: Поштовани суде, као и прошли пут, ја, она је изјавила да остаје при свему.

Председник већа: Она је рекла да остаје при свему.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја мислим да нема потребе да је питамо, једино ако неком другом то треба, нека постави питање, али можда је то прилика да се пусти онај снимак, да се тај снимак уведе у...

Председник већа: Добро, то је Ваш предлог. Да ли неко од бранилаца има питања обзиром да Тужилаштво нема? Изволите, бранилац адвокат Крсто Бобот.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем. Бранилац адвокат Крсто Бобот. Госпођо Османовић, ја имам кратко пар питања за Вас. Реците ми само данас сте рекли у слободном излагању: они су побили мужа и моја два сина. На кога мислите када кажете "они"?

Сведок Салиха Османовић: Па не знам ја, ја мислим

Адвокат Крсто Бобот: Да ли то "они" подразумева уопштено српске војсне снаге?

Сведок Салиха Османовић: Па наравно. Зато нису имали ни душе ни срца да убију. Ту није се смело да туче народ, да се убија, требало је поштено рећи.

Адвокат Крсто Бобот: Ја Вас то питам због тога када кажете "они", Ви не мислите на конкретне људе које Ви знате по имену и презимену?

Сведок Салиха Османовић: Па не знам ја, ја сам прво испричала, био је пакао у Сребреници. Видела сам Младића и ја сам причала, ишла сам у Хаг и причала сам да сам га ја лично видела, и нама каже: можете опстати, може вас нестати. Неће нас Алија. Ја морам причати, нисам дошла у Београд, мени је лијепо у Београду.

Председник већа: Само моменат Салиха. То су озбиљне оптужбе што сте сада рекли. Када је то Ратко Младић рекао и где сте Ви били? Како сте то чули да је он то изјавио?

Сведок Салиха Османовић: Чула у Поточарима. Ја сам становала у Веселиновој кући у Сребреници. Становала ја и мој муж и два сина била. И било је народа. То је било у Сребреници, то је био један, мислим, ето ако некад нисте били у Сребреници, позивам вас да дођете да видите како је то било. И онда смо ми, каже потјерали нас одозго од мислим од Скелана, и ми смо изашли, шта ћеш бос, ја изашла у тренеркама из моје куће, нас само Дрина гради. Ја сам у тренеркама изашла и папучама у шуму, само почела да бјежим. Ја сам овај доле сишла и онда је Младић био. Био Младић...

Председник већа: Где доле, где је био Младић? У Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: У Поточарима Младић, лично, ја га видела очима својим. То смијем да кажем и увијек кажем и стојим иза тога.

Председник већа: Ближе микрофону само да би се снимило.

Сведок Салиха Османовић: Извињавам се. И каже: можемо опстати, може нас нестати. Послије је дјелио чоколаде

Председник већа: Само мало. Рекао је: можете опстати, може вас нестати.

Сведок Салиха Османовић: Ја, можемо опстати, а може нас нестати. Да нас нема уопште.

Председник већа: У ком контексту је то рекао: можете опстати, можете нестати?

Сведок Салиха Османовић: Па рекао је народу.

Председник већа: Рекао је народу.

Сведок Салиха Османовић: Наравно. Неће нас Алија, неће нас...

Председник већа: Он је вама рекао да вас неће Алија?

Сведок Салиха Османовић: Наравно да је рекао.

Председник већа: Добро. А то што је рекао: можете опстати, можете нестати, да ли је објаснио у ком ћете случају опстати, а у ком нестати?

Сведок Салиха Османовић: Ја сам одмах сконтала, да нас побију ту све комплет и ето. Ја сам сконтала.

Председник већа: Зашто сте то схватили из те изјаве? Је л` он рекао неће вас Алија, можете опстати, можете нестати?

Сведок Салиха Османовић: Ја, можемо да опстанемо или да нас нестане.

Председник већа: Добро. То је било у Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Када је то било у Поточарима? Да ли можете да определите датум?

Сведок Салиха Османовић: Па можем, `95.

Председник већа: Датум, приближно?

Сведок Салиха Османовић: Датум, не знам који датум, па 11.

Председник већа: Који дан?

Сведок Салиха Османовић: Не могу се сјетити.

Председник већа: То када сте Ви кренули да бежите?

Сведок Салиха Османовић: Ма наравно, ја.

Председник већа: Добро, изволите браниоче.

Сведок Салиха Османовић: Онда су дошли аутобус и камиони, одвајали мушкарце....

Председник већа: Тог дана су одвајали мушкарце?

Сведок Салиха Османовић: Наравно, одвајали и на пример на једну ливаду, поред једне куће.

Председник већа: А где су били припадници УНПРОФОР-а који су тада били у Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: Они су били доле у бази.

Председник већа: У бази?

Сведок Салиха Османовић: Наравно. Ја их нисам ни видила, до по су ноћи они били, а после су се други обукли.

Председник већа: Добро, изволите браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Ја нисам схватио да је ово суђење против оптуженог Ратка Младића, а колико сам ја схватио опстанак је зависио од тога да ли ће се предати

оружје и разоружати војне снаге муслиманске и то је било у том контексту речено, али то је у вези са неким другим суђењем.

Председник већа: Браниоче, обзиром да је то изјавила, сматрам да је било неопходно да се то разјасни, а то да ли се суди, коме се суди, како Ви то закључујете, то је већ друго питање. Изволите са Вашим питањима.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем. Хоћете ми рећи, ако сам добро разумео Вашу изјаву, Вама су погинули синови 1976. и 1977. годиште. Значи, ако ја добро рачунам, 1995. године, они су имали осамнаест и деветнаест година. Да ли је то тачно?

Сведок Салиха Османовић: Нермин био први седми, а Един осми разред, Нермин ишао у Бајину Башту у школу.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли је Нермин Ваш син покојни Нермин рођен 1976., а Един 1977. године?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Адвокат Крсто Бобот: Реците ми, да су они били мобилисани у Војску Армије Босне и Херцеговине, пошто су имали осамнаест и деветнаест година?

Сведок Салиха Османовић: Не, никада.

Адвокат Крсто Бобот: Нису били мобилисани?

Сведок Салиха Османовић: Не.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли је Ваш покојни муж Рама био мобилисан у Војску Босне и Херцеговине?

Сведок Салиха Османовић: Наравно да јесте био.

Адвокат Крсто Бобот: Јесте, добро.

Сведок Салиха Османовић: Па, морао је да буде.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли су Ваши синови дужили неко наоружање пре него што су погинули?

Сведок Салиха Османовић: Какво наоружање?

Адвокат Крсто Бобот: Па, пушку или митраљез?

Сведок Салиха Османовић: Па, нису, они су ишли у школу као дечица, какво наоружање.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, рекли сте ми да Вам је син овај млађи погинуо од гранате на Полигону?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли можете то да нам објасните, ако је ишао у школу, како се догодило то да је погинуо на Полигону од мине?

Сведок Салиха Османовић: Па, лијепо, отишо да понесе од једне коне хране, родице моје и он је погинуо од гранате, са Звијезде пуцало, или је са Рогача, на асфалт.

Адвокат Крсто Бобот: А какве везе има полигон, помињали сте полигон?

Сведок Салиха Османовић: Па, Полигон, то је близу Сребренице, између Сребренице и овог, како се зове, Меморијалног центра у Поточарима.

Председник већа: То је место полигон, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Молим?

Председник већа: Полигон, шта је Полигон?

Сведок Салиха Османовић: Па, Полигон мисим исто као када се каже овде Београд, Билећа, ово, оно, комшилук.

Председник већа: То је град,, место Полигон?

Сведок Салиха Османовић: Па, град, село било.

Председник већа: Село? И Ваш син је био у том селу када је погинуо, у том селу Полигон?

Сведок Салиха Османовић: Па, да, ишао је асфалтом.

Председник већа: И колико је то удаљено од Вашег места становања?

Сведок Салиха Османовић: Па, можда једно, пола километра, није ни толико.

Председник већа: Пола километра?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Добро, изволите, браниоче даље.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем. Кратко ћу још. Занима ме, гледали смо снимак у истрази, па могу да питам. Ако мислите судија да не може...

Председник већа: Па, можете, гледали смо и на главном претресу.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли, Ви сте на снимку препознали како Ваш покојни супруг дозива сина Нермина, је ли тако, да дође из шуме, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Адвокат Крсто Бобот: Реците ми, да ли имате сазнања, Ваш покојни муж Рама, пре него што је био заробљен, или пре него што се предао и син Нермин, када су ишли кроз шуму, да ли су ишли са наоружањем или без наоружања?

Сведок Салиха Османовић: Каквим наоружањем, откуд им наоружање, да иду преко шуме. А онај ко их је убио, ко је близу био мога мужа и сина, они знаду. Неће нико да каже, нема.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, реците ми, да ли се на снимку види да Нермин је послушао свог оца и предао се српским снагама?

Сведок Салиха Османовић: Па, ето видите, то читав свет гледа, тај филм да мој муж зове свог сина Нермина.

Адвокат Крсто Бобот: Тако је, то није спорно.

Сведок Салиха Османовић: Али не може да се види, ја то не могу да видим.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, да ли Ви онда имате сазнања, на који начин је погинуо Ваш син Нермин? Да ли се он предао српским снагама или је можда погинуо пробијајући се кроз шуму, како Ви кажете, слободну територију?

Сведок Салиха Османовић: Па, господине, ја не знам, то је Меморијални центар „Поточари“.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, то није спорно.

Сведок Салиха Османовић: И ми смо са камионима, аутобуси су били, ја сам читала, камионе, ја сам са камионом, цирадом покривен. Нисам само ја, то је нас много народа било. Али они су кренули преко шуме да стигну и у Кравицу и то је то било. И ја да знам, ја не знам.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, значи, само да констатујемо да ми не знамо, ни Ви не знате, нити било ко зна, околности под којима је погинуо Ваш син Нермин?

Сведок Салиха Османовић: Не.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем се, немам више питања.

Председник већа: Добро, да ли неко од бранилаца даље има питања? Нема. У вези ових питања што Вас је питао бранилац адвокат Крсто Бобот, Ви сте навели, када сте дали исказ претходно, пред тужиоцем за ратне злочине 13.05.2015. године, да је Ваш син Нермин сахрањен, пронађен у гробници „Снагово“?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Где се налази та гробница „Снагово“?

Сведок Салиха Османовић: Ја се извињавам, ја нисам ишла да видим, нити сам имала снагу да идем.

Председник већа: Да ли је близу Сребренице, да ли је близу Поточара?

Сведок Салиха Османовић: Ја мислим да је ближе Братунцу доле, ја нисам имала снагу да идем да то гледам.

Председник већа: Ближе Братунцу? Ваш супруг Османовић Рамо пронађен је, према записнику о утврђивању идентитета. Ми овај записник нисмо извели на главном претресу, али није спорно, може да се предочи, у гробници „Зелени Јадар“, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Јесте, да.

Председник већа: Ви кажете да су они били заједно тада и да је Ваш супруг дозивао Вашег сина Нермина.

Сведок Салиха Османовић: Ми смо се заједно растали, ја сам причала и причам и стојим иза тога. Ми смо се растали код бензинске, зове се место Казани.

Председник већа: Колико је то место удаљено од Поточара?

Сведок Салиха Османовић: Па, не знам колико је удаљено, али није далеко одаљено, знаш, они су кренули тамо где су Казани, горе преко шуме, да иду, а ја сам у Поточаре, да.

Председник већа: А колико је то место Казани удаљено од Вашег места становања, Вашег села?

Сведок Салиха Османовић: Јој, не знам ти тачно баш рећи.

Председник већа: Од села Добрака?

Сведок Салиха Османовић: Од мог села? Има три километра и више.

Председник већа: Да ли је ближе селу Добрак или је ближе Поточарима и Казану?

Сведок Салиха Османовић: Какви Казану, ближе је Поточарима.

Председник већа: Ближи су Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Дакле, ви сте заједно изашли из куће, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Ви, Ваш супруг Рамо и Ваш син Нермин?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: И они су кренули према, где?

Сведок Салиха Османовић: Па, они су кренули преко шуме, за народом, оно, преко шуме, па да прођу.

Председник већа: Где се ви раздвојили, да ли сте се још кући раздвојили, када сте кренули ујутру или сте се раздвојили у Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: Ма, какви ујутру, ја сам причала једном, 08. маја ми смо из своје куће изашли, из Србије када је пуцало, моја је кућа, пре самог асфалта и гледам у Србију, разумеш. И ми смо изашли, у тренеркама изашли.

Председник већа: Сво троје?

Сведок Салиха Османовић: Истрачала, то пуца, то уби.

Председник већа: Само моменат. Сво троје сте изашли, Ви, Ваш супруг и син Нермин, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: И Един.

Председник већа: И Един?

Сведок Салиха Османовић: Ја.

Председник већа: Па, зар нисте рекли да је Един погинуо пре тога?

Сведок Салиха Османовић: Па, не, Един је 06. јула погинуо.

Председник већа: 06. јула?

Сведок Салиха Османовић: Ја, ми смо 08. маја изашли.

Председник већа: 08. маја?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте тада, када сте последњи пут видели Вашег супруга и Вашег сина Нермина? Ви сте се о томе изјашњавали. Ево, ја Вас поново питам.

Сведок Салиха Османовић: Па, ја сам видела, овај, 11. јула, 25., тада смо се растали, а били смо скупа у Сребреници.

Председник већа: И кажете ту, видели сте их у Казанима?

Сведок Салиха Османовић: Па, у Казанима сам видела када смо се растали.

Председник већа: Тада, тог 11. јула?

Сведок Салиха Османовић: Јесте. А овај ми је млађи син погинуо 06. јула, а 11. је Сребреница „пала“.

Председник већа: Добро. Реците ми, због чега сте се растали Ви, Ваш супруг Рама и син Нермин тада?

Сведок Салиха Османовић: Па, зато што не знамо ни где ћемо, ни куд ћемо, уби, транспортери, то уби. Па ја сам причала.

Председник већа: А зашто нисте били заједно, него сте се растали?

Сведок Салиха Османовић: Па, не можемо заједно, не знам ни куд ћемо, ни шта ћемо. Они су отишли...

Председник већа: И са ким сте Ви отишли, а са ким су отишли они?

Сведок Салиха Османовић: Они су отишли, отишло је народа још ту са њима.

Председник већа: Ко је отишао са њима?

Сведок Салиха Османовић: Па, било је комшилука, народа, мислим, народа.

Председник већа: А зашто сте Ви отишли на другу страну, а не са својим супругом и сином?

Сведок Салиха Османовић: Па, нисам. Да сам знала, ја бих отишла, ако ће они погинути, да и ја погинем, али нисам, шта ћу.

Председник већа: Дакле, Ви сте добровољно отишли на другу страну, а Ваш супруг и син на другу страну?

Сведок Салиха Османовић: Па, нисам добровољно, са народом сам ја отишла.

Председник већа: А они, за ким су отишли они?

Сведок Салиха Османовић: Па, и они су отишли са...

Председник већа: Са ким?

Сведок Салиха Османовић: Било је народа по шумама, сналази се, пролази, дођи до Тузле, дођи било до куда.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли када сте испитани у претходном поступку, да је Ваш супруг Рама радио у Београду, а да је добио седам дана одсуства да дође кући.

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Када је он то дошао кући? Да разјаснимо, да не буде да је пре овог догађаја. Када је он дошао кући?

Сведок Салиха Османовић: Па, прије два дана је дошао кући.

Председник већа: Пре него што сте ви кренули да бежите?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Дакле, почетком маја?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Добро. И кажете да је он био мобилисан после тога?

Сведок Салиха Османовић: Шта да је био?

Председник већа: Да ли је био мобилисан после тога? Да ли је добио оружје, да ли је добио униформу, да ли је добио неки ратни задатак?

Сведок Салиха Османовић: Није он добио оружје, ми смо били по селима.

Председник већа: По селима?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Питао Вас је бранилац, да ли је Ваш супруг Рама био мобилисан, Ви сте рекли, супруг јесте.

Сведок Салиха Османовић: Јесте, па, јесте супруг, стојим иза тога да јесте, а деца нису.

Председник већа: У којим је био јединицама, да ли знате?

Сведок Салиха Османовић: 28. дивизија.

Председник већа: 28. дивизија?

Сведок Салиха Османовић: 28. дивизија.

Председник већа: И да ли, где је био, да ли је ту у селу био ангажован или је био ангажован на терену?

Сведок Салиха Османовић: Био је мало на Пољаку горе, то је једно село и после у Сребреници био.

Председник већа: У Сребреници био?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Када је дошао кући?

Сведок Салиха Османовић: Па, долазио је свако вече, где ће бити.

Председник већа: Долазио је сваке вечери?

Сведок Салиха Османовић: Па, наравно.

Председник већа: Добро. Тада, пре него што сте га видели, тог 11., када сте се пре тога видели, пре него што сте га видели у Казанима, заједно са сином Нермином, када сте га видели пре тога?

Сведок Салиха Османовић: Мога мужа, јел?

Председник већа: Да.

Сведок Салиха Османовић: Па видела сам га, долазио је, био је код куће, дође, оде овако, зависи када га одредиш где.

Председник већа: А син Нермин, дакле, Ви кажете, да он није био мобилисан?

Сведок Салиха Османовић: Није.

Председник већа: Није имао никаква задужења?

Сведок Салиха Османовић: Не, ни Нермин није био, дјеца.

Председник већа: Пошто у оптужници постоје два лица под именом Османовић Рамо, за која се наводи у оптужници, да су убијена испред хангара „Кравице“. Реците нам само, који су остали лични подаци Вашег супруга, име оца, име његовог оца, Вашег супруга Раме?

Сведок Салиха Османовић: Омер.

Председник већа: Омер?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Мајке?

Сведок Салиха Османовић: Хабиба.

Председник већа: Добро. И када је он рођен? Да ли је он рођен 16.10.1953. године?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Ваш супруг је пронађен где, да ли Вам је познато? Кажете да су они сахрањени у Поточарима? Где је пронађен Ваш супруг, пре него што је сахрањен?

Сведок Салиха Османовић: У Зеленом Јадру.

Председник већа: У Зеленом Јадру. Када је он пронађен, да ли се сећате?

Сведок Салиха Османовић: Не могу да се сетим.

Председник већа: А Ваш син, где је пронађен? Рекли сте мало пре.

Сведок Салиха Османовић: Ма, рекла сам Вам, не могу да се сетим.

Председник већа: „Снагово“?

Сведок Салиха Османовић: Јесте, „Снагово“.

Председник већа: Да ли сте сазнали, због чега Ваш супруг и син нису пронађени у истој гробници, ако су били заједно?

Сведок Салиха Османовић: Па, знаш шта, овај, ја то нисам могла да сазнам, како ћу сазнати када немам појма, не знам ништа. Они су премештани, то је вађено из гробнице...

Председник већа: Добро. Ми у спису имамо писмену документацију, документа, у којима је наведено, у којим гробницама су сахрањена лица која су убијена испред хангара „Кравице“ и у примарним гробницама и у којим секундарним гробницама су касније та лица прекопавана, односно одвожена у те друге гробнице. Гробница „Снагово“ се не наводи као гробница где је покопано било које лице које се наводи да је у оптужници, да је убијено испред хангара „Кравице“. Вашег супруга, је према овом записнику, идентификовао Османовић Сабахудин. Ко је Османовић Сабахудин?

Сведок Салиха Османовић: То ми је дјевер.

Председник већа: Ваш девер је Вашег супруга идентификовао. Реците ми, када је у Поточарима сахрањен Ваш супруг, а када је сахрањен син Нермин?

Сведок Салиха Османовић: Ја се извињавам, не знам које године само су сахрањени, не могу да се сетим, има записато, остало ми код куће.

Председник већа: Не знате које године?

Сведок Салиха Османовић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте сведочили више пута пред разним судовима у вези овог догађаја, да сте сведочили и у Хагу. Је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Увек ћу.

Председник већа: У Босни, да ли сте сведочили у вези овог догађаја и да ли се водио неки поступак где сте се Ви појављивали као сведок оштећени?

Сведок Салиха Османовић: Па, има и у Босни, и у Босни, свуд има.

Председник већа: Има? Да ли сте негде тражили да, истакли одштетни захтев због смрти Вашег супруга и сина?

Сведок Салиха Османовић: Не.

Председник већа: Нисте ни у једном поступку?

Сведок Салиха Османовић: Не.

Председник већа: Добро. Обзиром да овде нисте означени као сведок оштећени, због тога Вас то питам. Почели сте да говорите о погибији Вашег млађег сина на Полигону и објансили сте да је Полигон, у ствари, место. И рекли сте да је он тада кренуо да носи, нисам Вас до краја чула, зато што је следеће питање...

Сведок Салиха Османовић: Па, рекла ми једна родица, рекла ми једна родица да ми даде нешто да једемо, да нешто нам стави мало брашна, мало парадајза, мало нешто, шта ћу на асфалту јести. И он је отишао то да понесе и...

Председник већа: И тамо је настрадао од гранате, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Јесте, на асфалту.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте из Поточара транспортовани, тако сте се изјаснили, да сте транспортовани даље према Братунцу, односно да сте одвезени у место Тишиће.

Сведок Салиха Османовић: Тишиће.

Председник већа: Тишиће?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: И да сте после тога пешке отишли до Кладња, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: И приликом тог транспорта да сте Ви пролазили камионом из Поточара поред ове ливаде Сандићи?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: И објаснили сте да сте уочили неку групу људи.

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Групу људи која иде према Братунцу. Реците ми, да ли се сећате, ко је био са њима и када је то било?

Сведок Салиха Османовић: Ја се баш не могу да сетим, ја сам видела само народ да је овако иде асфалтом према Братунцу и вако држи руке и видела сам на једној ливади...

Председник већа: Држи руке подигнуте изнад главе, обе руке је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Овако, наравно, јер ту је свест, траума. Ја сам сина 06. јула изгубила, 11. Сребреница пала. Ја сам, схваташ, конташ дал ћеш остати, мислим, да су бог да и мене убили, то ја увијек кажем. И ја се не могу тога да сетим. Нас је возио један човек, извињавам се, ако смем овде рећи. Да ли је био он Србин, да ли је Муслиман, да ли је Циганин, да ли је било какве нације, он је био добар човек. Он је изашао, они су стационирали све и траже од нас паре, злато, зауставља, то је био такав геноцид. То ја увијек кажем и стојим иза тога. Ти си никакав. И овај, ја бих њега сада частила, рекла би, ја бих му рекла, ишла бих читав дан у дрва, носила дрва на леђима и казала би, ја бих га тачно частила. Он се почео човјек псовати, „шта дирете нвин народ“. Ми смо никакви, пакао један био.

Председник већа: Добро, ја Вас питам за ове људе што сте видели, те људе што показујете да су држали руке изнад главе. Колико је ту било тих лица?

Сведок Салиха Османовић: Нисам ја побројила, камион иде, ја то на брзину нисам могла да побројим.

Председник већа: Да ли је била већа група људи, да ли је било неколико људи?

Сведок Салиха Османовић: Била је већа група.

Председник већа: Неколико десетина, неколико стотина?

Сведок Салиха Османовић: Овако једна ливада, једна овако ливада, ја како сам погледала ту, они сви седе, оборили главе.

Председник већа: Да ли је било ту војске?

Сведок Салиха Османовић: Ја не знам да је било војске, ја не знам.

Председник већа: Нисте видели војску, само та лица која седе оборених глава?

Сведок Салиха Османовић: Нисам, нисам.

Председник већа: Да ли су били у униформама или у цивилу?

Сведок Салиха Османовић: Па, у цивилу ја сам виђала народ.

Председник већа: У цивилу?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Нисте виђали тада у униформама?

Сведок Салиха Османовић: Не.

Председник већа: Ви кажете, изјаснили сте се и тужилац је сада предложио да се емитује тај снимак који је већ емитован на једном од претходних претреса, да сте Ви у Хагу, када сте сведочили, гледали тај снимак који сте претходно видели и на телевизији, а на коме сте препознали Вашег супруга Раму, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Да дозива „Нермине“.

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: „Долази, хајде овамо код Срба“.

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Где је Ваш супруг тада био?

Сведок Салиха Османовић: Па, ја, како сам ја могла да сконтам Сандићи.

Председник већа: То је ливада Сандићи?

Сведок Салиха Османовић: То су ливаде, има под путем, има ливада овако, ту су ливаде.

Председник већа: И он је био ту са војницима, је ли тако, Ваш супруг?

Сведок Салиха Османовић: Па, у шуми био, какви војници, он је по шуми кренуо.

Председник већа: А како је дозивао: „Нермине, хајте овамо код Срба“?

Сведок Салиха Османовић: Ја се извињавам, Сребреница је „пала“, ја Вама причам целог живота геноцид, пакао био, ко је од Муслимана имао оружје, Срби су одузели.

Председник већа: Само мало. Геноцид је нешто друго, а друго је освајање града. Немојмо те појмове да мешамо. Дакле, ја Вас питам, да ли је Ваш, када кажете Ваш супруг је дозивао Вашег сина „Нермине, овамо код Срба“; да ли је Ваш супруг тада био са Србима када је дозивао?

Сведок Салиха Османовић: Мој муж да ли је био? Не знам ја, ја сам отишла за Тишће с камионом.

Председник већа: Видећемо снимак. Да ли сте на том снимку видели Вашег сина Нермина?

Сведок Салиха Османовић: Не.

Председник већа: Не? Кажете да сте видели неког комшију.

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: На снимку?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Где је био тај комшија? Да ли је био са Вашим супругом или на неком другом месту?

Сведок Салиха Османовић: Да сам била са њима, ја бих знала, али нисам била, углавном...

Председник већа: Кажете, видели сте на снимку комшију?

Сведок Салиха Османовић: Ја сам видела.

Председник већа: Где је био? Да ли у шуми, да ли са Вашим супругом?

Сведок Салиха Османовић: Па, ево на овом екрану, ако могу да сконтам.

Председник већа: Добро, погледаћемо, па ћете се изјаснити. Не сећате се његовог имена?

Сведок Салиха Османовић: Сећам се ја његовог имена, али ја њега не бих никада открила, зато што је он његов отац дошао моме Рами рекао, да бежимо, бићемо побијени, попаљени. Он и сада у полицији ради, али ја то не желим да кажем.

Председник већа: Дакле, он је жив?

Сведок Салиха Османовић: Жив је.

Председник већа: Њега сте видели на снимку и Ви знате да је он жив, тај комшија?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Зато Вас и питам, да ли је био заједно са Вашим супругом.

Сведок Салиха Османовић: Не знам.

Председник већа: Не знате, добро. Погледаћемо снимак, па можда ћете се боље сетити. Кажете, да разјаснимо, кажете да сте тада када сте гледали тај снимак у Хашкм трибуналу, када је било суђење, претрес, рекли сте, поред Вас је био Ратко Младић. Да ли сте Ви тада сведочили у предмету против Ратка Младића?

Сведок Салиха Османовић: Па, наравно да јесам.

Председник већа: Дакле, он је био оптужен у том предмету?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Добро. Да ли евентуално неко од оптужених или пуномоћник оштећених има питања за сведока? Нема. Оптужени, изволите. Изађите. Алекса Голијанин, стањете тамо за први микрофон који Вам је најближи.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала.

Председник већа: Устаните само, Голијанин, устаните, морате да устанете.

Оптужени Алекса Голијанин: Извините, тек смо на почетку поучени о праву на суду.

Председник већа: Морате мало ближе микрофону, ништа Вас нисам разумела шта сте рекли.

Оптужени Алекса Голијанин: Не знам да ли ради, да ли се може појачати. Јел сада чујете?

Председник већа: Чујем сада, морате да се мало приближите микрофону. Реците.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, остало ми је нејасно само када је госпођа Салиха рекла да су се разишли, она и њен покојни син и муж, да ли у Сребреници, Поточарима, у ком месту?

Председник већа: Она је рекла почетком маја да су се раздвојили у њиховој, питала сам, да су се раздвојили када је кренуло гранатирање, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Аха.

Оптужени Алекса Голијанин: Извињавам се, 11., рекла је 11. да су се разишли, али сада на ком месту, где су били?

Председник већа: Добро, хајмо да разјаснимо, Салиха, дакле, Ви из Ваше куће излазите, да ли 11. или као што сте рекли, 05. маја?

Сведок Салиха Османовић: Ја сам рекла 08. маја.

Председник већа: 08.?

Сведок Салиха Османовић: Били смо код своје куће.

Председник већа: Добро, и тада излазите из куће?

Сведок Салиха Османовић: Дрина тече и Србија је преко Дрине, а ја сам овамо преко Дрине. Ми смо тада изашли.

Председник већа: И нисте се враћали више кући?

Сведок Салиха Османовић: Никада више. Враћали се нисмо преко села...

Председник већа: Дакле, 08. маја, тврдите, само моменат, само моменат да објаснимо оптуженом. Дакле, она тврди да је 08. маја са супругом и синовима изашла из куће и да се више нису враћали.

Оптужени Алекса Голијанин: Да. Рекла је 11. јула.

Председник већа: Да их је 11. видела.

Оптужени Алекса Голијанин: Да су били заједно.

Председник већа: 11. јула да је у Казанима видела свог супруга и сина Нермина, да је тада видела свог супруга Раму и сина Нермина у Казанима 11. јула.

Оптужени Алекса Голијанин: И тај дан су се растали?

Председник већа: Да.

Оптужени Алекса Голијанин: Е, то ме интересује. Значи, 11. су се растали. Госпођа је рекла да је она отишла 11. за народом на једну страну, а да су покојни син и муж отишли исто за народом, на другу страну.

Председник већа: Она је рекла у претходном поступку да су они отишли у шуму.

Оптужени Алекса Голијанин: Да, али нису отишли заједно, растали су се.

Председник већа: Да, да су се растали, да је она отишла за народом, а да су син и супруг отишли у шуму.

Оптужени Алекса Голијанин: Е, то ме интересује, где је отишла госпођа Салиха, а где је отишао син и покојни муж?

Председник већа: Питала сам, не знам да ли сте чули, она је то објаснила. Али, ево, можете да појасните још једном. Пита оптужени, где сте 11. јула након што сте видели Вашег супруга и сина у Казанима, где су они отишли? Она је објаснила где је она отишла.

Оптужени Алекса Голијанин: Колико сам разумео, отишла је у Сабирни центар доле код УНПРОФОР-а у Поточаре, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: Наравно.

Председник већа: Да је са народом отишла даље према месту Тишће.

Оптужени Алекса Голијанин: Не слажем се.

Председник већа: Па, добро, Ви имате право на приговор. Ево, Салиха, само моменат, немојте међусобну расправу, немојте да улазите.

Сведок Салиха Османовић: То је истина, тачно је.

Председник већа: Само реците, Салиха, 11. да ли сте Ви остали ту у Поточарима или сте тог 11. кренули ка месту Тишће?

Сведок Салиха Османовић: Ми смо први дан, ми смо ноћили.

Председник већа: Ноћили сте у Поточарима?

Сведок Салиха Османовић: Ми смо ноћили ту вече у Поточарима у Меморијалном центру, на ливади, на ливади, конташ. А била је доле база, разумеш, база где је био УНПРОФОР.

Председник већа: И Ви сте, када, кренули, сутрадан?

Сведок Салиха Османовић: Ми смо сутрадан кренули.

Председник већа: А Ваш супруг и син су претходног дана отишли?

Сведок Салиха Османовић: Они су прије кренули, хајде, прећи ће преко шуме, они иду са народом у Поточаре, ко је знао да ће бити овакав пакао.

Председник већа: Само мало. Они су рекли, прећи ће кроз шуму. Где су они кренули?

Сведок Салиха Османовић: Они су кренули преко шуме да тамо пређу где је Кравица, тамо куда, за Тузлу, откуд знам.

Председник већа: За Тузлу?

Сведок Салиха Османовић: Па, наравно.

Председник већа: Да ли Вам је сада јасно, Голијанин?

Оптужени Алекса Голијанин: Јесте, хвала ти, немам више питања.

Председник већа: Добро. Да ли имате још неко питање?

Оптужени Алекса Голијанин: Немам више питања.

Председник већа: Немате више питања?

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала.

Председник већа: Можете се вратити на Ваше место. Бранилац адвокат Крсто Бобот је подигао руку. Изволите, браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Ја сам само хтео да помогнем у прецизирању питања, али Ви сте то већ урадили.

Председник већа: Сналази се он добро. Нема више нико питања? Тужилац је предложио да се емитује снимак о коме сте Ви говорили.

Сведок Салиха Османовић: Ја се извињавам, да ли могу мало добити воде?

Председник већа: Можете, сада ћете добити. Направићемо паузу, само да се припреми снимак у трајању од пет минута, десет минута.

Сведок Салиха Османовић: Извињавам се.

Председник већа: А Ви ћете за то време попити воде, сешћете. Ево, јавићете се стражи, они ће Вас упутити. Обезбедите флашицу, одите до кухиње и обезбедите воду.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у 10,42 часова у трајању од десет минута ради припремања за емитовање видео снимка „Сребреница, видео запис“, чије емитовање је предложено у присуству сведока Салихе Османовић од стране тужиоца за ратне злочине.

Претрес ће бити настављен у 11 часова.

Уведите сведока. Можете сведока Салиху Османовић одвести до неког стола где постоји монитор и да јој укључите да не стоји. Шта сте рекли, тужиоче? Мислите боље

на ту страну? Па, ево може до пуномоћника оштећених да седне. Тужиоче, позивам Вас да кажете, који део желите са овог видео-снимка да се одгледа?

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је снимак од 13.07.1995. године у трајању од једног минута и петнаест секунди и то у времену од 02:37:45 часова до 02:39:00 часова.

Председник већа: Добро. 02:37:50 до 02:49:15, јел то мислите?

Заменик тужиоца за ратне злочине: 02:37:45.

Председник већа: Констатује се да се у присуству сведока Салихе Османовић емитује видео-запис снимка „Сребреница“ који је емитован на главном претресу дана 01.03.2018. године.

Само моменат. Да ли је ово Ваш супруг Рама?

Сведок Салиха Османовић: Да.

Председник већа: Само моменат. Ми смо већ одгледали тај снимак, али свакако можете, уђите у судницу, заузмите места поред монитора.

Да ли је потребно тужиоче даље?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само, овај, само госпођа Салиха ако може да...

Председник већа: Салиха, да ли можете да приђете за говорницу сада? Да ли можете да приђете за говорницу Салиха?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Ја сад имам питање али није везано за овај снимак, него за разјашњење изјаве коју је дала. Чини ми се да данас ми то нисмо добро разумели, па ћу ја питати. Ви сте отишли од Ваше куће рекли сте 08. маја, али које године?

Сведок Салиха Османовић: Па `92.

Председник већа: 08.маја `92. године. Добро. Ви сте се када сте испитани пред тужиоцем за ратне злочине у претходном исказу изјашњавали да је Ваша мајка те године погинула, али није наведено када у Вашем исказу када сте отишли од куће. Дакле, Ви сте тада побегли 1992. године?

Сведок Салиха Османовић: Ја сам рекла да је моја мајка тад погинула `92.

Председник већа: Рекли сте 06. маја `92. године да је Ваша мајка погинула?

Сведок Салиха Османовић: Јесте.

Председник већа: Дакле те године Ви бежите од Ваше куће, је ли тако?

Сведок Салиха Османовић: 08. маја ја бјежим од моје куће, а она је код Братунца, из Залужана, 06. маја погинула.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам, само је то.

Председник већа: Добро. Оно што такође треба да разјаснимо, Ви сте рекли да је Ваш млађи син погинуо на полигону, Един. И сада сте говорили да је то место Полигон. Међутим тада када сте испитани у претходном поступку Ви сте рекли место Печиште, да је погинуо на полигону у месту Печиште.

Сведок Салиха Османовић: Па то је сине, полигон се зове, а Печиште село.

Председник већа: Село је Печиште. А шта се зове полигон? Мислите полигон неки за обуку или...?

Сведок Салиха Османовић: Па Полигон, ту била кафана, ту било на пример кућа, зове се Полигон, онако се зове Полигон исто као што се зове Београд, и село неко.

Председник већа: Дакле, ипак је то назив места Полигон. А Печиште је шта?

Сведок Салиха Османовић: Село исто Печиште.

Председник већа: Исто село, добро. Ми смо све разјаснили. Немамо више никаквих питања. Имате ли још нешто тужиоче? Немате више.

Салиха, да ли сте Ви имали неке трошкове за долазак? Ви сте доведени у пратњи је ли тако полицијских органа, овде Вам је обезбеђен смештај. Кажите ми да ли сте ван тога имали неке трошкове за долазак у суд?

Сведок Салиха Османовић: Па нисам још ни питала, питаћу их колико сам им дужна и тако.

Председник већа: Не, све трошкове које сте Ви имали то ће исплатити Суд, а касније уколико оптужени буду осуђени, они ће бити обавезани на плаћање тих трошкова, уколико не, та средства ће пасти на терет буџетских средстава суда. Ви немате ништа да платите, једино Вама могу да се плате трошкови, да Вам се исплате трошкови које сте имали за данашњи долазак, уколико сте имали неке трошкове. Да ли сте имали нешто Салиха?

Сведок Салиха Османовић: Ја сам назвала једног пријатеља и он ми је рекао да ће доћи по мене да ме доведе. Међутим ја сам читала у ономе што сте ми спремили, ја не могу са аутобусом да се снађем сама, знаш, он је рекао мени да ће да ме доведе и ја сам дошла и тако.

Председник већа: Добро. Да ли сте њему нешто платили за то?

Сведок Салиха Османовић: Нисам ја још ни питала, али кад дођем кући ја ћу да га питам.

Председник већа: Добро.

Обзиром да је обављено испитивање да ли можемо да отпустимо сведока Салиху Османовић?

Ви можете Салиха сести у публику, до краја претреса можете да се удаљите. Завршили смо са Вашим испитивањем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Гајић Љубодрага.

Позваћете сведока Гајић Љубодрага.

Голијанин немојте да се шетате по судници него питајте када хоћете да одете.

Адвокат Крсто Бобот: Ја сам мислио да сте заузети па сам му рекао...

Председник већа: Мислили сте да сам ја?

Адвокат Крсто Бобот: Да сте заузети и да Вам сметамо, само је хтео да оде...

Председник већа: Па јесам заузета, водим овај претрес.

Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није ништа лично, али сад треба да дође сведок овде.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не знам да ли је окривљенима место ту на....

Председник већа: Могу да седе ту уколико сматрају да им више одговара, а могу и да се врате на своје место, апсолутно је неважно.

Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Ја бих Вас замолио да обратите мало пажњу кад говорите на микрофоне. Ја иначе мало слабије чујем, па можда зато гласније и говорим.

Председник већа: Само ми реците, да ли ви тамо слабије чујете, да ли видите тамо иза стакла?

Оптужени Алекса Голијанин: А поготово Вас слабо чујем.

Председник већа: Мене слабо чујете? Тамо док сте? А када сте ту?

Оптужени Алекса Голијанин: Па овде можда мало боље.

Председник већа: Молим?

Оптужени Алекса Голијанин: Па можда мало боље, али глобално лоше чујем свакога, поготово тужиоца, био је далеко од микрофона.

Председник већа: Чули сте тужиоца, он инсистира да седите у другом делу.

Оптужени Алекса Голијанин: Ја има разлог зашто бих сједио овде ако Ви дозволите.

Председник већа: Који је разлог? Ево реците.

Оптужени Алекса Голијанин: Имам свеску, оловку, папир, књигу, тамо немам стола, не могу да држим у рукама и да пишем, па да би могао да испитам сведока.

Председник већа: Добро. Остали оптужени? Ви желите ту? Можете да седите и ту, можете и иза. Није стриктно прописано, у ЗКП-у није прописано тужиоче, тако да уколико њима технички више одговара да седе ту, уколико им је потребно да би могли да користе своје белешке, да би могли нешто да прибележе, не видим ниједан разлог због чега не би седели. Сведок Љубодраг Гајић није заштићени сведок, не постоји ниједан разлог због чега би они извршили било какав напад на сведока, осим тога ту имамо стражу, зна се које су последице таквог иступања, тако да мислим да може да се одобри оптуженима да седе где су сели. Изволите Голијанин, хтели сте нешто да изјавите.

Оптужени Алекса Голијанин: Је л` могу да седнем?

Председник већа: Можете да седнете.

Донели смо решење да се Ви се испитате.

Испитивање сведока ГАЈИЋ ЉУБОДРАГА

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту издату од ПУ Ваљево дана 27.08.2014. године, под бројем 006787608, ЈМБГ 19109731938757, рођен дана 17.10.1973. године.

Реците ми, Ваши подаци су исти као што сте то навели када сте испитани пред замеником тужиоца за ратне злочине на записнику дана 02.04.2015. године? Је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: Иста је и адреса, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Насеље Милорада Павловића, да.

Председник већа: Добро, имамо ту адресу у спису.

Да ли сте у сродству или сте у завади са овде присутнима, оптуженима?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Нисте у сродству, нисте у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је то познато?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону? Да ли Вам је то јасно?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете пред судом?

Сведок Љубодраг Гајић: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Ви сте већ испитани пред тужиоцем за ратне злочине, као што сам рекла дана 02.04.2015. године. Да ли остајете при овом исказу, да ли нешто имате да измените или да додате у односу на наводе Вашег исказа?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, остајем при исказу.

Председник већа: Добро. Изволите тужиоче, да ли имате питања за сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам хвала.

Председник већа: Да ли браниоци имају питања за сведока? Изволите.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем. Адвокат Крсто Бобот, бранилац оптужених Милидраговића, Голијанина и Батинице. Ја бих хтео да Вам поставим господине Гајићу пар питања да би покушали нешто да разјаснимо. Ви сте рекли да не знате колико је водова било кад сте доведени на Јахорину, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Па рекао сам, после сам у судским неким, пошто сам учесник у четири судска предмета, био сам у међувремену у Хагу, после сам сазнао мислим да је било шест, у две чете по три вода, колико сам ја упућен.

Адвокат Крсто Бобот: А то сте значи учесник тих поступака били након што сте дали овај исказ код тужиоца?

Сведок Љубодраг Гајић: У Хагу сам био после, а ове остале сам био пре.

Адвокат Крсто Бобот: Па сад сте ми отворили нека друга питања, па морам да Вас питам. Кад сте Ви то извршили увид у списе, па онда видели?

Сведок Љубодраг Гајић: Нисам извршио увид у списе, него сам сазнао, рецимо адвокат ми је у Хагу, овај Стојановић ми је рекао, он ме је упутио, то је то.

Адвокат Крсто Бобот: Он Вас је упутио, а пре тога нисте се сећали?

Сведок Љубодраг Гајић: Нисам, нисам.

Адвокат Крсто Бобот: Реците ми, је л` знате можда, сад знате да је било шест водова?

Сведок Љубодраг Гајић: Мислим, нисам сигуран.

Адвокат Крсто Бобот: А реците ми јесу ли сви водови били једне веће јединице, да ли је то чета?

Сведок Љубодраг Гајић: Мислим да су биле две чете.

Адвокат Крсто Бобот: Две чете, аха, добро. А тих шест водова је л` било у две чете или...?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, по три.

Адвокат Крсто Бобот: По три вода у једној чети?

Сведок Љубодраг Гајић: Три вода у једној чети колико сам ја....

Адвокат Крсто Бобот: Колико је укупно људи било у обе чете, је л` знате можда?

Сведок Љубодраг Гајић: Па не знам, можда између 150 и 180, не знам тачно.

Адвокат Крсто Бобот: Добро. И реците ми, кад сте у исказу свом говорили о томе кад сте довежени у ноћи између 13. и 14. јула Ви кажете, реците ми то место где сте Ви били распоређени, колико је оно било удаљено од хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: Пар стотина метара.

Адвокат Крсто Бобот: Пар стотина метара. А реците ми са Ваше и једне и друге стране је л` било још војника распоређено?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Адвокат Крсто Бобот: Јесте, добро. А реците ми да ли то значи испред хангара није била постројена, нису обе чете биле испред хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: Као што сам рекао у исказу, ми кад смо изашли из аутобуса....

Адвокат Крсто Бобот: Не, ја Вас питам значи

Председник већа: Само мало браниоче, ако сте поставили питање пустите сведока да одговори. Изволите даље.

Адвокат Крсто Бобот: Па добро, али о кеј.

Председник већа: Само моменат, изволите.

Сведок Љубодраг Гајић: Аутобус како је стао испред хангара, војска је излазила из аутобуса

Председник већа: Према судском већу, не одговарате браницу него судском већу.

Сведок Љубодраг Гајић: Извињавам се.

Председник већа: Изволите.

Сведок Љубодраг Гајић: Значи војска како је аутобус паркиран, војници су излазили из аутобуса и распоређивали се дуж путне комуникације, дуж пута тог Кравица – Коњевић поље, значи један део војника је остао ту код хангара, а ми смо се распоређивали ко је где у том моменту запао.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, значи само је један део војника остао код хангара, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Само моменат . Да ли сте тада кренули, кажете било је три вода...

Сведок Љубодраг Гајић: Ја стварно то не знам тачно, ми смо били први вод, колико ја знам ми смо били први вод...

Председник већа: Цео вод је кренуо?

Сведок Љубодраг Гајић: Ми смо били први вод у првој чети, колико је мени познато.

Председник већа: Добро. А кажете неки су остали код хангара, а други су се распоредили. Ко вас је то распоредио, по чијем овлашћењу су ти остали испред хангара, а ви сте били распоређени дуж пута?

Сведок Љубодраг Гајић: Не сећам се тачно ко је издао наређење. Ја мислим пошто мој командант Горан Марковић није био у том моменту ту, мислим да је овај заменик што је био, Нешковић, да је он то с нама координирао.

Председник већа: Одређивао ко ће остати испред хангара, ко ће бити даље распоређен.

Сведок Љубодраг Гајић: Ми смо ишли само у шпалиру у једном реду ишли смо дуж пута и тако смо како је запало коме да остане тако су војници остајали, распоређивали смо се можда на неких пет метара да буде попуњено.

Председник већа: Како сте излазили из аутобуса тако сте се распоређивали?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, да, кад смо изашли из аутобуса ми смо кренули у колони и онда се та колони протегла.

Председник већа: А ти што су отишли испред хангара, што су остали испред хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: Па не знам за њих. Ми смо отишли значи дуж путне комуникације. Ко је остао тачно испред хангара то не знам.

Адвокат Крсто Бобот: Значи није ни читав вод остао испред хангара? Јесам ли добро разумео?

Сведок Љубодраг Гајић: Па не знам.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, немам више питања, хвала.

Председник већа: Немате других питања. Да ли неко од бранилаца осталих има неко питање за сведока Гајића? Изволите, бранилац адвокат Вишњић.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли можда познајете Васић Видослава?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Адвокат Томислав Вишњић: Не познајете. Да ли углавном познајете припаднике вашег вода?

Сведок Љубодраг Гајић: Не. Познајем пар с којима сам био, на пример ту је и Саша, с њим са био у соби, с њим сам једино остваривао неку комуникацију, дружио и да смо били заједно, проводили неко време заједно, иначе остале слабо.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала, немам питања.

Председник већа: Да ли неко други од бранилаца има? Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала. Ја ћу имати мало више питања за нашег...

Председник већа: Преко суда, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: За нашег бившег колегу.

Сведок Љубодраг Гајић: Да се окренем или да останем овако?

Председник већа: Не, не, Ви се окрените према суду. Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Ово је изјава Љубодрага Гајића.

Председник већа: Немојте да читате изјаву. Питања. Сада је фаза постављања питања. Изволите питања.

Оптужени Алекса Голијанин: Па поставио бих питање....

Председник већа: Зна он шта је рекао и знамо ми сви шта смо рекли и сведок је на почетку рекао да у свему остаје при ономе што је раније изјавио. Сада можете поставити питања уколико постоје неке нејасноће да се то разјасни и уколико Ви налазите да су неке чињенице другачије.

Оптужени Алекса Голијанин: У изјави је рекао да је аутобус стао....

Председник већа: Знам, мислите на садашњу изјаву, добро.

Оптужени Алекса Голијанин: ... испред хангара. На шта тачно мисли испред хангара? Пошто хангар је удаљен од путне комуникације 30-50 метара рецимо.

Председник већа: Нисам Вас разумела, морате мало јасније.

Оптужени Алекса Голијанин: Тај хангар.....

Председник већа: Последње, последњих пар речи Вас нисам разумела. Рекли сте пошто је хангар? Шта је хангар?

Оптужени Алекса Голијанин: Удаљен је од главне путне комуникације, то је на којој су били распоређени наши припадници јединице.

Председник већа: Колико је удаљен хангар Голијанин? Кажете удаљен је, кад већ кажете да је удаљен, колико је удаљен?

Оптужени Алекса Голијанин: Па не бих вам ја могао баш прецизно одговорити на то питање, али мене нешто друго интересује. Да ли је тај аутобус стао испред хангара који је удаљен од пута не знам колико или је стао на главном путу?

Председник већа: Добро, где је стао тај аутобус када сте довежени?

Сведок Љубодраг Гајић: Ја колико се сећам стао је испред тог, то је пољопривредно добро, сад неко зове хангар неко...овај, он је стао не буквално испред него стао је на путу.

Председник већа: На путу?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је, али било је два, три сата ујутру, не сећам се ја тачно да ли је он стао разумете на улазу или је стао двадесет метара....

Председник већа: Али је то било у непосредној близини или...?

Сведок Љубодраг Гајић: Колико се ја сећам у близини тога, јесте.

Председник већа: Колико је отприлике била удаљена та зграда која се назива хангар?

Сведок Љубодраг Гајић: Па можда 20-30 метара колико се ја сећам.

Председник већа: 20-30 метара, добро. Изволите даље Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Свједок можда зна колико је удаљено, ја не знам. Да ли би можда се могао сјетити окружења, околине те, гдје га је распоредио наводно командир Горан Марковић? Шта је ту било у близини?

Председник већа: Када мислите да га је распоредио? На шта мислите. Он каже да Марковић тада није био ту.

Сведок Љубодраг Гајић: Марковић није био тад ту, колико је мени познато.

Оптужени Алекса Голијанин: Судинице, извињавам се. Бивши колега нон стоп говори, метар од микрофона, тако да га слабо чујем, рекао сам, ја слабо чујем.

Председник већа: Ставите слушалице, имате слушалице поред Вас па ставите слушалице да бисте боље чули, а сада поставите питање како сте хтели да поставите. На шта мислите, где га је распоредио Горан Марковић. Он је изјавио да тада те ноћи кад су довежени испред хангара Горан Марковић није био ту.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, Горан није споран. Ко га је распоредио, гдје га је распоредио? Ујутру је свануло па је могао да види шта је било у његовој непосредној близини, да ли је било неких објеката, ограда.

Председник већа: Голијанин, он је све то детаљно описао у свом претходном исказу са којим ја сматрам да сте Ви упознати, јер имате право да вршите увид у списе и имате право да се упознате са исказима сведока, зато и нема потребе да сведок понавља све оно што је рекао у истрази, јер је он рекао да он остаје при свему, а тај његов исказ је саставни део његовог исказа на данашњем претресу.

Оптужени Алекса Голијанин: Извињавам се, ја ово што питам ово нема у исказу, а мени је врло битно да бих ја могао да..., последије ћу вам рећи...

Председник већа: Шта нема, реците нам? Шта нема у његовом исказу?

Оптужени Алекса Голијанин: Гдје је тачно био и шта је било од објеката, да ли има нешто препознатљиво да би могли да одредимо...

Председник већа: Када где је тачно био? Била су дешавања више дана. Мислите те ноћи кад су довежени у близини хангара Кравице?

Оптужени Алекса Голијанин: Тај дан кад смо дошли аутобусима на лице мјеста.

Председник већа: Он је рекао да сте дошли у ноћи, око два сата да сте кренули.

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је, тако је.

Оптужени Алекса Голијанин: Дошли смо у ноћи, добро, свануло је ујутру. Интересује ме гдје је био, шта је било око њега, да ли је била нека кућа, да ли је био поток, да ли је била шума?

Председник већа: Добро. Оптужени Голијанин пита да опишете шта сте видели, окружење ујутру када је свануло после те ноћи када сте довежени?

Сведок Љубодраг Гајић: Приватне куће су биле око нас.

Председник већа: Приватне куће кажете.

Сведок Љубодраг Гајић: Приватне куће, значи како је пут па испод пута су биле куће и изнад пута. Ми смо после били у једној од тих приватних кућа, то су колико сам после сазнао, биле српске куће које су биле у том тренутку напуштене.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, хвала. Следеће питање. Да ли знате разлику камиона "110" и "150"?

Сведок Љубодраг Гајић: Па знам, "150" је већа, "110" мања, "150" мислим већи камион, габаритно може да прими више људи.

Председник већа: Он је то објаснио, навео је у свом исказу да је "110" мања.

Сведок Љубодраг Гајић: Конкретно ако мислиш на техничке карактеристике не знам.

Председник већа: То је био војни камион "150" СМБ, је ли тако?

Оптужени Алекса Голијанин: Имам следеће питање. Може следеће питање?

Председник већа: Може.

Оптужени Алекса Голијанин: По Вашој процени колико може да стане војника у "110", а колико у "150"?

Сведок Љубодраг Гајић: Па мојој процени у "110" може да стане можда максимално са по обадве стране, можда са по четири човека, до осам плафон десет људи, а у "150" може да стане, не знам можда двадесетеак.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала. Следеће питање.

Председник већа: Само мало. Он није ни рекао да су они довежени испред хангара камионом "110" и "150" СМБ, он се о ...

Сведок Љубодраг Гајић: Тим камионима су превожени ови људи који су ухваћени....

Председник већа: Он се изјашњавао....

Оптужени Алекса Голијанин: Госпођо судинице ја нисам то ни питао.

Председник већа: Ви сте питали колико људи може да стане, а он се није изјашњавао о томе колико људи може да стане, него се изјашњавао о томе да су тим камионима касније превезени...

Оптужени Алекса Голијанин: Изјашњавао се на неке друге околности које су везане за ово питање које сам ја сад поставио.

Председник већа: Добро. Може следеће питање.

Оптужени Алекса Голијанин: У изјави сте рекли да је доведено око, Ваша процена, око 500-600 заробљених особа, сад какав статус имају није ни важно....

Председник већа: Када, где, будите мало прецизнији Гојилин?

Сведок Љубодраг Гајић: Ја сам се оградио и на то питање када ми је постављено, тада када ми је постављено, ја сам се оградио да не знам тачан број, али сматрам да је отприлике можда 500-600 људи доведено, понављам не знам тачан број и стојим иза тога. Био сам значи, прво сам рекао да не знам тачан број људи, али да је то можда било 500-600 људи, колико је тура обрнуто тим камионима и тако даље. Али наравно да не знам тачан број, тако да, по мојој некој слободној процени. Наравно можда ја и грешим, али ја сам се оградио, рекао сам да је то моја нека слободна процена колико може отприлике да буде.

Оптужени Алекса Голијанин: Могу даље. Хвала. Могу даље питања?

Председник већа: Нисмо Вас разумели, морате конкретније?

Оптужени Алекса Голијанин: Могу ли даље питање?

Председник већа: Можете питање, да.

Оптужени Алекса Голијанин: Ови заробљени или који су се предали, који су доведени у хангар су доведени по Вашој изјави камионима "110" и "150"? Је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, колико се ја сећам.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, хвала. Ово ми мало интересантно сад не знам шта ћете рећи. Кад сте се вратили са терена на Јахорини Ви сте чули да је стрељано око 1000 људи, рекли сте "причало се".

Сведок Љубодраг Гајић: Па причало се међу припадницима јединице.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ли сте Ви то видјели да је убијено или стрељано 1000 људи пред хангаром?

Сведок Љубодраг Гајић: Ја сам се оградио, рекао сам да се причало, нисам рекао да сам видио.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, хвала. Једно још питање. Да ли знаш разлику између војних возила за транспорт рецимо војске, војника и транспортера, оклопних транспортера?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, био сам возач у војсци, тако да врло добро разликујем између свих.

Оптужени Алекса Голијанин: Одлично, хвала. Рекли сте да је неко из војних возила позивао војнике или цивиле, то ће суд одлучивати ко су шта су, из шуме преко мегафона да се предају.

Сведок Љубодраг Гајић: Мислим да је то био бели војни транспортер који је био одузет од снага УНПРОФОР-а, колико се сећам. Мислим да је био тај бели војни транспортер, није из наших возила, него мислим да је из тог транспортера да је имао мегафон, па да је из њега, колико се ја сећам.

Оптужени Алекса Голијанин: Код тужиоца сте дали изјаву да је неко из војних возила, зато сам Вас питао разлику шта је војно возило, шта је транспортер, сад кажете транспортер у изјави сте рекли да је....

Сведок Љубодраг Гајић: Мислим да је из тог војног белог транспортера, тако да то је то.

Оптужени Алекса Голијанин: У изјави сте рекли да је из војних возила.

Сведок Љубодраг Гајић: Па бели војни транспортер је такође војно возило, колико ја знам.

Оптужени Алекса Голијанин: Па добро, нема везе...

Сведок Љубодраг Гајић: Није сигурно за превоз.

Оптужени Алекса Голијанин: Ако је транспортер онда је транспортер....

Председник већа: Само мало, Голијанин, не можете да улазите у расправу. Поставили сте питање сведоку, он је дао одговор, Ви можете евентуално после његовог исказа да ставите примедбу и да изјавите то што сте сада изјавили, сада не у овом моменту.

Оптужени Алекса Голијанин: Идемо на следеће питање. Хвала. Шта значи комбиновани претрес? Рекли сте овај да смо ишли у претрес терена изнад те путне комуникације којим путем се извлачила 28. дивизија, рекли сте да смо ишли у неки комбиновани претрес?

Сведок Љубодраг Гајић: Комбиновани претрес значи да су у претрес ишли припадници и војске и полиције. То значи комбиновани претрес.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро. Тај ми израз није био јасан, па то бих ја можда....

Председник већа: Добро, није ни од пресудне важности, не утврђују се одлучне чињенице.

Оптужени Алекса Голијанин: То би се можда могло рећи, заједничку акцију.

Председник већа: Добро, можете следеће питање, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Интересује ме, сведочили сте у процесу „Горан Савић“.

Сведок Љубодраг Гајић: Сарић.

Оптужени Алекса Голијанин: Савић, онда је грешка.

Сведок Љубодраг Гајић: Сарић, Горан Сарић.

Оптужени Алекса Голијанин: У овом документу који ми имамо код суда, пише „Горан Савић“.

Сведок Љубодраг Гајић: То је грешка.

Председник већа: Изволите, питање Ваше, како гласи?

Оптужени Алекса Голијанин: Питам га, да ли познаје Горана Савића. Ја нисам знао ко је Горан Савић. Интересује ме, ко је Горан Савић? Значи није Савић него Сарић, то смо разјаснили. То би било то за нашег колегу драгог, лепо што није и он са нама.

Председник већа: Добро. Недељко Милидраговић има питања.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала.

Председник већа: Изволите, Недељко, прићи ћете тамо најближем микрофону.

Оптужени Недељко Милидраговић: Добар дан, господине Гајићу. Ја бих Вас хтео само пар питања питати, није ми јасна једна ствар.

Председник већа: Само питање, само да чујемо прво питање. Прво ћете поставити питање.

Оптужени Недељко Милидраговић: Да, да.

Председник већа: Не директно сведоку, изволите.

Оптужени Недељко Милидраговић: Молим?

Председник већа: Изволите, браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Судија, ја бих само ставио примедбу, мислим да немате право да тражите од оптужених да постављају питања преко Вас. Имате право да одлучите да ли је питање дозвољено.

Председник већа: Па зато кажем, прво да постави питање да бисмо ми одлучили да ли је питање дозвољено.

Адвокат Крсто Бобот: Али, питање је дозвољено упутити директно сведоку.

Председник већа: Нисте ме разумели, браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Извињавам се ако нисам добро разумео.

Председник већа: Прво сам рекла да постави питање, да суд одлучи да ли то питање може да се постави.

Адвокат Крсто Бобот: Добро, учинило ми се да сте оптуженом Голијанину рекли да питања поставља преко Вас. Ако сам добро чуо, повлачим примедбу, а ако сам добро чуо, примедба остаје.

Председник већа: Дакле, мора прво да постави питање, да суд чује питање, а онда ће суд одлучити, да ли ће то питање моћи да буде постављено. Слушали сте када

је постављао Алекса Голијанин и не видим да је био неки проблем. Па, немојте онда да правимо проблем без потребе. Изволите, Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Није баш јасно и волео бих када би могао сведок да ми опише тај полазак из школе то вече, односно рекли сте да сте дошли ту, да су изашли из возила, односно да су вас распоређивали два, три сата, па где, ако можете да ми кажете, уколико сте Ви из школе подигнути, ко вас је подигао и да ми кажете, ко је био ту још?

Председник већа: Добро.

Сведок Љубодраг Гајић: Ми када смо се вратили, значи 13. када смо се вратили из Поточара, вратили смо се у касним поподневним сатима, предвече. И природно је, значи легли смо да спавамо у тој школи у Бјеловцу где је био центар, како да кажем, јединице. Мислим да је било рано ујутру, негде можда један, пола два. Мислим да је командант Јевић, колико се ја сећам, да нас је он будио и да нас је он практично подигао. Е сада ко је још ту био поред њега, то се не сећам. Ако је то било питање.

Председник већа: Добро, где је тада био командир Вашег вода Горан Марковић? Кажете, није био касније био испред хангара.

Сведок Љубодраг Гајић: Не сећам се.

Председник већа: А где је био у том моменту, не знате?

Сведок Љубодраг Гајић: Не сећам се где је био.

Председник већа: Не сећате се где је био у школи када сте ви позвани да устанете и да кренете?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро, изволите следеће питање, Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Дали сте исто у исказу да сте чули када сте били на тој тамо локацији где сте били смештени, да сте чули као рафалање испред магацина.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: А хоћете ми само објаснити, јел то само рафалање и пуцање испред магацина било или је још на територији те околине, хајде да кажемо, око хангара, шта знам Кравица и тамо тај део, јел још било пуцања или је само стриктно ту било пуцања?

Сведок Љубодраг Гајић: Колико је мени познато, ја сам само чуо ту пуцање, нисам чуо на другој локацији.

Оптужени Недељко Милидраговић: Значи, свагде је био мир, само се ту чуло пуцање?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Сачекај молим те, а реци ми, јесте ли ви видели кога ту од ових нас овде да су пуцали или сте само чули?

Сведок Љубодраг Гајић: Чуо сам, нисам видео, ја сам рекао у старту да нисам видео никога.

Оптужени Недељко Милидраговић: Добро, нисте видели.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: А, јесте знали, ко је тамо, ако сте већ чули, ко је тамо био?

Сведок Љубодраг Гајић: Мени оно што је мени познато, да је мени речено да је доле Неђо и други вод. А ко је шта пуцао...

Оптужени Недељко Милидраговић: Значи, Ви сте чули...

Председник већа: Само да појаснимо. Ви кажете, мени је речено да су доле Неђо и други вод.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Ко Вам је то рекао?

Сведок Љубодраг Гајић: Рекао ми је овај Саша Жујовић што је био са мном, што сам га већ поменуо. Он је ишао доле и видео је шта се дешава. Ја сам био у једној кући. Прво смо, значи, како је путна комуникација, једно време смо провели, пошто је јул месец био јако вруће, практично смо ишли да се склонимо од врућине, од сунца. Били смо у једној кући испод пута, били смо у једној кући изнад пута. Е, у тој кући изнад пута када се Саша вратио и ових њих пар што су били, онда сам ја питао шта се дешава и овај, ко је доле, он каже Неђо и његови. Тако сам сазнао ко је.

Оптужени Недељко Милидраговић: Сачекај, молим те.

Председник већа: Он је Вама рекао, „доле су Неђо и његови“?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Када каже „Неђо и његови“, на шта то мисли?

Сведок Љубодраг Гајић: На Неђу и његов вод.

Председник већа: И његов вод?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро. Ви нисте видели у Вашој близини припаднике Неђиног вода?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Добро. Изволите даље, Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Нисам Вас чуо, ко је био, ко је то рекао да је ту био, па је Вама пренео?

Сведок Љубодраг Гајић: Саша Жујовић.

Оптужени Недељко Милидраговић: Како?

Сведок Љубодраг Гајић: Саша Жујовић, мој цимер.

Председник већа: Саша Жујовић.

Оптужени Недељко Милидраговић: Молим Вас, морамо ово разјаснити.

Председник већа: Само моменат, Милидраговићу. Саша Жујовић, он се о Саши Жујовићу изјашњавао и у свом претходном исказу и навео је да је он био поред њега, док је он стајао на том путу где је био распоређен, да је Саша Жујовић био у његовој близини.

Оптужени Недељко Милидраговић: Код господина Гајића, јел.

Председник већа: Изволите даља питања.

Оптужени Недељко Милидраговић: Интересује ме, теби је тај Жујовић, јел рекао да је он био код мене, јел?

Сведок Љубодраг Гајић: Да је био доле, да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Да је био доле?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Шта је радио он доле, ако је био код мене, није ти рекао, него, само он је дошао, видео је Неђу Милидраговића и видео још неке.

Председник већа: Милидраговићу, па не може он да зна шта је неки војник радио.

Сведок Љубодраг Гајић: Није он рекао да је видео Милидраговића, него само на моје питање ко је доле, рекао, каже, доле су Неђо и његови.

Председник већа: Молим Вас, немојте да се окрећете, него причајте у микрофон, неће се снимити. Све што сте рекли, поновите.

Сведок Љубодраг Гајић: Када се он вратио, ја сам га питао, ко је доле, он ми је рекао, Неђо и његови.

Председник већа: Неђо и његови?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви могли да одлазите где хоћете, да силазите или сте морали да стојите тамо где сте распоређени?

Сведок Љубодраг Гајић: Могао сам да идем где хоћу, али ја нисам, ја сам био на тој позицији где сам био.

Председник већа: Добро, изволите даље, Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштовани судија, мене је то страшно нервирало, чуо сам и видео сам, Неђо Милидраговић се на Сребреници спомиње да је јачи од Ратка Младића, да сам ја и „ведрио и облачио“ у Сребреници. Мени је више ових прича, сва прича се заснива, што ја нисам долазио у Републику Српску и прелазио тамо. И онда су такве, такве приче причали, да сам се ја жежио, разумете. Тај Жујовић, ја не могу...

Председник већа: Милидраговићу, сада је фаза постављања питања.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштована судија.

Председник већа: Када сведок заврши са својим исказом, Ви ћете све то што сада намерава да кажете, да изађете и да све то изјавите. А сада можете, уколико имате још неко питање за сведока, да сведоку поставите та питања, да бисмо сви стигли да поставимо питања. Изволите.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштовани Гајићу, реците ми само још једну ствар. Ваш исказ се заснива, да ли је то уз спрегу Тужилаштва или Федерације, ја не знам...

Председник већа: Молим Вас.

Оптужени Недељко Милидраговић: Али, заснива се да сте Ви дали изјаву, да све заробљене Муслимане, цивили под наводницима, да су били депортовани до Недељка Милидраговића, до хангара. Прво, хоћу да ми кажете...

Председник већа: Милидраговићу, само морам да Вас упозорим, те изразе „у спреси са Тужилаштом“, немојте тако да постављате питања.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја се извињавам.

Председник већа: Дакле, поствите питање без таквих изјава.

Оптужени Недељко Милидраговић: Поштована судијнице.

Сведок Љубодраг Гајић: Само ми покажите где сам ја, само ми покажите где сам ја рекао да су сви они одведени до Недељка Милидраговића, само ми то покажите ту, у ком исказу сам ја то рекао.

Оптужени Недељко Милидраговић: Када сам био у притвору, дали сте изјаву коју сам ја добро слушао, када Вас је питао тужилац, где су отишли заробљени, рекли сте „отишли су према хангару“, колико се ја сећам.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Према хангару?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Недељко Милидраговић: Значи, сви заробљени, читаве Сребренице, читавог тог дела су ишли пред хангар.

Сведок Љубодраг Гајић: Ти људи који су заробљени тај дан су отишли прем хангару, са овим што су били убачени у ове камионе, то сам рекао. Нисам ниједног тренутка поменуо Неђу Милидраговића. Према томе...

Председник већа: Само појасните. Кажете, сви људи који су тог дана заробљени су одвежени према хангару. Где мислите заробљени, ту на ливади Сандићи или где? Или мислите опште?

Сведок Љубодраг Гајић: На путној комуникацији тој, том делу.

Председник већа: Које комуникације, можете само прецизно да кажете?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, путна комуникација овај Кравица-Коњевић Поље.

Председник већа: Кравица-Коњевић Поље?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је, тај део који смо ми покривали, ја сам то рекао.

Председник већа: Добро. Изволите даље.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја бих га само још питао, јел твој закључак да су отишли према хангару или си знао да су отишли према хангару, неко је рекао – возите према хангару те заробљене?

Председник већа: Добро, ево можете да одговорите, одакле су Вам сазнања да су сви који су тада, који су се тада предали на тој путној комуникацији, одвежени испред хангара „Кравице“?

Сведок Љубодраг Гајић: То је мој закључак у вези онога што сам видео у томе тренутку у затеченом стању.

Председник већа: Што сте видели тога дана, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: Добро. Имате ли још неких питања?

Оптужени Недељко Милидраговић: Па, немам ништа, поштоваи суде. Ти закључци поједини, мени ће доћи главе.

Председник већа: То ћете на крају, када сви поставе питања.

Оптужени Недељко Милидраговић: Хвала Вам.

Председник већа: Ја ћу Вам дати реч да се о томе изјасните.

Оптужени Недељко Милидраговић: Добро.

Председник већа: Изволите, Батиница Миливоје, Ви сте подигли руку.

Оптужени Миливоје Батиница: Питао бих сведока, да ли зна моје име, да ли је мене видео у било којем делу око Сребренице, да ли ме је видео на Јахорини, да ли зна мој надимак, да ли било шта зна о мени?

Сведок Љубодраг Гајић: Могу, смем ли да погледам само?

Председник већа: Да, да. Према микрофону, молим Вас, неће остати снимљено.

Сведок Љубодраг Гајић: Извињавам се. Мислим само горе на Јахорини сам те виђао, остало не.

Председник већа: Не сећате се да сте видели овог оптуженог, осим на Јахорини?

Сведок Љубодраг Гајић: Само на Јахорини у кампу горе.

Председник већа: Када, пре него што сте отишли на овај борбени задатак?

Сведок Љубодраг Гајић: Пре, пре.

Председник већа: Или пре и после или само после?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, да, пре него што смо уопште дошли тамо.

Председник већа: Молим?

Сведок Љубодраг Гајић: Пре него што смо имали тај задатак.

Председник већа: Добро, а да ли сте га видели када сте се вратили?

Сведок Љубодраг Гајић: Не сећам се.

Председник већа: Да ли се сећате, у ком је воду био оптужени Миливоје Батиница?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Није био у Вашем воду?

Сведок Љубодраг Гајић: Није ми уопште познато у ком је био воду, само сам човека виђао у кампу горе.

Председник већа: Виђали сте га у кампу?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Дакле, да ли то значи да није био у Вашем воду?

Сведок Љубодраг Гајић: Мислим да није, колико је мени познато.

Председник већа: А не знате у чијем је воду био?

Сведок Љубодраг Гајић: Не знам сигурно, не.

Председник већа: Добро. Да ли знате у којој чети?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Да ли сте заједно имали обуку у исто време?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро. Имате ли још неко питање, Батиница?

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли Вам је познат надимак „Аркан“?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли можете мене да погледате и да кажете, да, то је Аркан или то не можете?

Председник већа: Не може такво питање, да ли можете мене да погледате и кажете. Можете да питате, да ли је Ваш надимак „Аркан“?

Оптужени Миливоје Батиница: Шта да питам, нисам Вас чуо?

Председник већа: Шта сте хтели да питате?

Оптужени Миливоје Батиница: Па, хтео сам, да ли сам ја „Аркан“, конкретно?

Сведок Љубодраг Гајић: Не. Аркан је био сасвим, колико ја знам, из мог сећања, ја сам то рекао када су ме питали у Тужилаштву БиХ у једној од изјава, рекао сам да је „Аркан“ био један висок, ћелав, да су њега звали „Аркан“, колико је мени познато, висок, ћелав момак који је играо фудбал, колико се ја сећам, био је негде из Апатина, тако нешто.

Председник већа: Дакле, није то лице присутно овде?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: И апсолутно сте сигурни да су то лице звали „Аркан“?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, тако је.

Председник већа: Добро. А да ли знате надимак неког од лица кога су звали „Професор“?

Сведок Љубодраг Гајић: Знам.

Председник већа: Да ли је присутно то лице овде у судници?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Није присутно?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: А, „Уча“?

Сведок Љубодраг Гајић: Знам, они су били са мном у воду.

Председник већа: Да ли је то једно те исто лице? Да ли су једно те исто лице звали „Професор“ и „Уча“ или не?

Сведок Љубодраг Гајић: То за „Уча“ ми није познато, „Професор“ знам ко је, „Професор“ је био...

Председник већа: Ко је „Професор“?

Сведок Љубодраг Гајић: Из Ваљева, радио је у Ваљеву као професор и зато су га звали „Професор“.

Председник већа: Радио је у Ваљеву као професор.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро. А кажите ми, „Аркан“, да ли су само једно лице на Јахорини оловљавали надимком „Аркан“ или више њих?

Сведок Љубодраг Гајић: Колико је мени познато, само тог једног су звали „Аркан“, колико је мени познато.

Председник већа: Само тог једног? А Голијанина, јесу Голијанина називали „Аркан“?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, није ми познато.

Председник већа: Молим?

Сведок Љубодраг Гајић: Није ми познато.

Председник већа: Није Вам познато. Изволите, Батиница, имате ли још питања?

Оптужени Миливоје Батиница: Имам још једно питање. Да ли си чуо некада за мене нешто, ако си чуо, видим да причаш нешто што си чуо, да ли си за мене чуо негде на обуци, после обуке, после Сребренице, за мене да сам нешто урадио, да сам некога убио, да сам некога привео, да сам некога малтретирао?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Оптужени Миливоје Батиница: Хвала.

Председник већа: Добро. Немате више питања? Не можете да се досећате, Голијанин, изволите, реците које је питање, па ће суд одлучити.

Оптужени Алекса Голијанин: Па, сада ми је мало Батиница освежио сећање.

Председник већа: Молим?

Оптужени Алекса Голијанин: Сведок је...

Председник већа: Па, не можете тако да се досећате. Дакле, реците питања.

Оптужени Алекса Голијанин: Сада сам се сетио, нисам се мало пре сетио да га питам.

Председник већа: Добро, реците питање, изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Па ми је Батиница освежио. Сведок се већ изјаснио ко је „Аркан“ и шта му је познато на тему надимка „Аркан“. Може ли да мене препозна као „Аркана“?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала. Е реците ми сада, сада смо завршили терен Сребренице, отишли смо на Јахорину, вратили се у базу.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Оптужени Алекса Голијанин: Где смо даље били и колико смо се још задржали на Јахорини?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, на Јахорини смо, колико ја знам, били смо два дана и онда смо после отишли тамо у рејон Трнова и како се звала, Дуга пољана, тако нешто. Ја сам после тога враћен, стигла је депеша да ме врате и ја сам враћен кући. Ја ее нисам после тога дуго задржао.

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала. И сада не знам да ли знате правила војске, полиције, како се распоређују водови, чете, како се употребљавају?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ли Вам је то познато?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Оптужени Алекса Голијанин: Онда Вас нећу ништа ни питати више. Хвала.

Председник већа: Добро. Ви сте изјавили у Вашем претходном исказу да сте у ноћи између 13. и 14. јула рано ујутру око два сата, након што сте пробуђени, кренули аутобусима.

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Да ли је неко остао у тој школи када сте ви кренули?

Сведок Љубодраг Гајић: Није ми познато.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Дакле, не знате да ли сте сви отишли. Ко је тада био у тој школи, прва и друга чета или само прва чета? Рекли сте да су постојале две чете.

Сведок Љубодраг Гајић: Није ми познато, не знам стварно колико је људи тачно било.

Председник већа: Колико је било вас у тој школи? Колика је била та школа и колико је људи ту могло да стане?

Сведок Љубодраг Гајић: То је била Основна школа у Бјеловцу, у селу једном поред саме реке Дрине. Ми смо били у, једна учионица је била претворена у спаваоницу.

Председник већа: Добро, и колико је људи било у тој спаваоници?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, колико може, не знам, петнаестак, тако.

Председник већа: Петнаестак? Да ли је било још у другим неким просторијама?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, ја претпостављам да јесте, да су ту били, сада, ја знам у тој учионици где смо били ми, а колико је било укупно, то не знам.

Председник већа: Дакле, Вама није познато да ли је у Бјеловцу била и прва и друга чета или само прва чета?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Није Вам познато? Није Вам познато да ли сте тада те ноћи сви кренули или је неко остао?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Када је наређено да се крене, шта сте чули, шта је речено? Да ли можете да се сетите?

Сведок Љубодраг Гајић: Не могу да се сетим тачно, само смо пробуђени и речено нам је да узмемо пуну ратну опрему и да кренемо. Чекали су нас паркирани аутобуси.

Председник већа: Добро. Да ли сте видели да је тада кренуо неко од овде присутних оптужених?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Не? Дакле, они нису тада кренули заједно са Вама?

Сведок Љубодраг Гајић: Не знам, не знам.

Председник већа: А кога се сећате да је тада кренуо? Ви крећете те ноћи око два сата. Да ли се сећате неког лица да је кренуло са Вама?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, лица која су била ту, кажем опет спомињем те из мог вода, Сашу Жујовића, сви ти људи који су били са мном.

Председник већа: Ви сте рекли да сте били у првом воду, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, да.

Председник већа: Да је Ваш командир био Горан Марковић?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: Да сте били у првој чети?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Да ли је цео Ваш вод кренуо, први вод?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро. А да ли Вам је познато, шта је било са другим водом? Ко је био командир другог вода, да ли Вам је познато?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, ја мислим да је Неђо Милидраговић.

Председник већа: Добро. И да ли се сећате, да ли су они тада кренули, да ли сиу они остали, да ли сте их видели уопште у том моменту?

Сведок Љубодраг Гајић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се? Да ли сте их видели пре тога и где сте их видели пре тога?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, не сећам се стварно где су они били.

Председник већа: Да ли су уопште, да ли се њих сећате из школе у Бјеловцу, да ли су они уопште били у школи у Бјеловцу?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, ја претпостављам да јесу, не знам на којој другој...

Председник већа: Зашто претпостављате?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, зато што смо били из исте чете.

Председник већа: Били сте из исте чете. Ви сте говорили када сте дошли испред овог хантара и те ноћи када сте распоређени да сте затекли око десетак лешева.

Сведок Љубодраг Гајић: Те лешеве смо видели ујутру када се разданило, то су лешеве који су били око кућа ових.

Председник већа: Ујутру сте видели те лешеве?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Добро. А када сте дошли, такође, говорите, у тренутку када сте излазили из аутобуса, да сте видели да један од двојице стражара који је стајао на удаљености пет до шест метара испред хангарске хале, да је испалио хице, пар рафала у правцу отвореног дела хангара.

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: То сте видели? Дакле, Ви сте, колико сте...

Сведок Љубодраг Гајић: У моменту баш када смо излазили из аутобуса у аутобус, како је био паркиран, ми излазимо из аутобуса и крећемо десно, значи ка тој путној комуникацији и у том моменту се зачуло пар рафала. Видео сам двојицу људи како стоје, пошто је мрак, види се, значи видим двојицу људи како са упереним аутоматским пушкама стоје само не знам шта се дешава. Први пут стижемо ту, не знам о чему се ради. Чуо сам јауке ту, из те неке просторије. А ти су стајали и после тога када смо већ замакли, чули смо детонацију неких бомби.

Председник већа: Бомби?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Колико сте чули детонација?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, једну или две.

Председник већа: Једну или две. Ви говорите у Вашем исказу да претпостављате да су те ноћи ти људи убијени од Шеховићке чете. Шта знате о тој Шеховићкој чети, зашто њу помињете?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, ми кад смо стигли, значи сада смо распоређени, долазимо значи на то место где смо постављени и овај момак са пушкомитраљезом М-84 који је лежао на земљи, значи буквално на путу и ми када смо пришли њима, онда су они нама рекли ко су и шта су, ми нисмо знали кога ту...

Председник већа: И они су Вам рекли да су из...?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је, имали су, видели су се амблеми специјалне полиције, одред Шеховићи.

Председник већа: Одред Шеховићи.

Сведок Љубодраг Гајић: И причали смо ту кратко са њима. Они су после, они су устали и отишли су, овај, они су напустили, а ми смо остали.

Председник већа: Да ли су вам рекли, од када су ту?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Нису рекли?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: А, да ли су говорили да је дошло до неког инцидента пре него што сте ви стигли?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, не, ми смо с њима врло кратко време провели, тако да. То је било можда десетак минута, не више.

Председник већа: А да ли Вам је познато, колико је њих било тада присутно ту, око хангара, у близини хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: Ту на том месту, мислим да су била тројица, знам да је био пушкомитраљецац и двојица су била ту поред њега.

Председник већа: Значи само њих тројица су чували те људе...?

Сведок Љубодраг Гајић: На том месту где сам ја дошао.

Председник већа: У хангару?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, не, ја говорим на месту где сам ја дошао.

Председник већа: Где сте Ви стајали, где сте распоређени?

Сведок Љубодраг Гајић: Где смо ми распоређени, тако је.

Председник већа: Добро. А испред хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: И они су били исто распоређени дуж те путне комуникације.

Председник већа: Дакле, заједно и ви и они?

Сведок Љубодраг Гајић: Тај Шеховићки одред, значи ми смо дошли да заменимо њих. Они су, значи, били дуж те путне комуникације. Буквално, ту где сам ја дошао, човек је лежао са М-84, окренуто тамо, шума нека је била.

Председник већа: Ви замењујете њих по вашем доласку?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: А, да ли Вам је познато, да ли их је било испред хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, па били су, то што сам рекао. Сада, ја сам после сазнао да су они ти који су пуцали, да су то били они. У моменту када смо ми излазили из аутобуса, нисам знао ко је и шта је. После су рекли да су они.

Председник већа: Добро, а да ли је неко говорио, зашто пуцају према хангару? Зато Вас питам, да ли је било неког инцидента, да ли је било неког разлога да се пуца у те људе који се налазе у хангару?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, ја претпостављам да су то били људи који су, тај неки претходни дан заробљени, па су они хтели да их ликвидирају, не знам.

Председник већа: Претходног дана су били заробљени?

Сведок Љубодраг Гајић: Претпостављам, не знам.

Председник већа: Добро. Реците ми, ко је Вас, када сте дошли, кажете Горан Марковић није био ту, ко је Вама командовао од тог момента када сте Ви распоређени?

Сведок Љубодраг Гајић: Био је заменик овај Нешковић, он је био заменик Горана Марковића. Није био званично, али незванично га је мењао и онда нам је он преносио те усмене наредбе.

Председник већа: Кажете да је командир другог вода био Недељко Милидраговић. Да ли Вам је познато, да ли је он имао неког заменика?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Не? А, да ли је Алекса Голијанин, да ли је био старешина или је био обичан војник?

Сведок Љубодраг Гајић: Колико је мени познато, био је обичан војник, није био старешина, колико је мени познато.

Председник већа: Добро, да ли знате, у ком је воду он био?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Добро. Реците ми, Ви сте помињали у овом Вашем исказу, да сте два дана били у Поточарима, је ли тако, 12. и 13. да сте били у Поточарима?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: Дакле, Ви сте отишли у Поточаре, па сте се вратили у Бјеловац, па сте поново сутрадан отишли у Поточаре?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је.

Председник већа: И Ви сте тамо имали улогу преводиоца, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, први дан само, док није дошао званичан преводилац.

Председник већа: Док није дошао званични преводилац?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Да ли Вам је познато да о томе постоји и снимак који смо ми емитовали на једном од претходних претреса.

Сведок Љубодраг Гајић: Добро.

Председник већа: На коме је, чије је извођење предложио тужилац, а разлог због чега је предложен тај доказ, извођење тог доказа, тог снимка, односно дела тог снимка, је као потврда Вашег исказа, јер се Ви налазите на том снимку. Да ли Вам је познато, да ли сте гледали приликом неког сведочења тај снимак?

Сведок Љубодраг Гајић: Не знам на који конкретно мислите? Има...

Председник већа: У Поточарима.

Сведок Љубодраг Гајић: Има неколико снимака из Поточара.

Председник већа: Неколико снимака на којима сте Ви?

Сведок Љубодраг Гајић: Има неколико да. Има, на пример, снимак тек када смо дошли, па када сам ја за команданта овог Јевића питао, колико има људи у хангару, има тај снимак.

Председник већа: Када сте питали, колико има?

Сведок Љубодраг Гајић: Колико има људи у хангару, колико људи има овамо у фабрици.

Председник већа: У фабрици?

Сведок Љубодраг Гајић: У фабрици, у фабрици, има тај снимак, мислим да је то међу првима, тада смо ми дошли.

Председник већа: Дакле, не ради се о хангару „Кравица“ него фабрика у Поточарима?

Сведок Љубодраг Гајић: Фабрика, е, има тај снимак.

Председник већа: Добро.

Сведок Љубодраг Гајић: Има снимак после, са Маном Ђурићем када је овај, када је колона сутрадан, када су отпремани ови људи што су одлазили. Има и тај снимак. Не знам на који конкретан мислите? Има неколико, зато питам.

Председник већа: Превођење између команданта Уједињених Нација снага Љубомира Боровчанина.

Сведок Љубодраг Гајић: Добро.

Председник већа: То смо одгледали.

Сведок Љубодраг Гајић: Добро.

Председник већа: Тај снимак. Реците ми, што се тиче Поточара, да ли је прва и друга чета била у Поточарима?

Сведок Љубодраг Гајић: Мени колико је познато, да.

Председник већа: Обе чете?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Шта је радила друга чета? Да ли сте виђали тамо Недељка Милидраговића, други вод и шта су они радили?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, нисам, ја сам углавном био заузет овде, нон-стоп сам био са Маном Ђурићем и био сам задужен то када им треба за превођење, не знам ко је где био од тих људи. Ми када смо дошли тамо, ми смо прво ушли у ову фабрику, ушао је Љубиша Боровчанин, Горан Марковић, ушао је Јевић и ја. Мене су водили за превођење. То је када смо тек дошли у Поточаре.

Председник већа: Добро. Оно што бих Вас питала, Ви сте такође навели и, да су и припадници јединице у којој сте се Ви налазили у Поточарима, вршили раздвајање мушкараца од жена, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Да.

Председник већа: Припадници Ваше јединице. Да ли сви водови или само одређени водови?

Сведок Љубодраг Гајић: Не знам. Видео сам поједине људе који су били припадници мога, пошто смо ми били, имали смо карактеристичне неке униформе.

Председник већа: Какве су биле те униформе?

Сведок Љубодраг Гајић: Па, униформе које сам видео само тада, никада више, такву униформу нисам видео. Не знам одакле и ко је то...

Председник већа: И Ви кажете да је тада било неколико стотина раздвојених мушкараца.

Сведок Љубодраг Гајић: Да, раздвајани су мушкарци од жена.

Председник већа: И где су они одвежени?

Сведок Љубодраг Гајић: Они су остали ту, колико ја знам.

Председник већа: Остали су?

Сведок Љубодраг Гајић: А где су после одвежени, то не знам.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви, Ви сте били припадник првог вода, да ли сте видели да је било ког момента док сте се налазили на тој позицији где сте одређени, где сте заменили ове припаднике одреда Шеховића, да ли сте видели да Алекса Голијанин одводи неке припаднике првог вода са тог места где сте распоређени?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Нисте видели? Да ли сте иједног момента видели Алексу Голијанина тада док сте се налазили ту на том месту где сте били у близини хангара?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, нисам, нисам.

Председник већа: Не?

Сведок Љубодраг Гајић: Ја сам био прилично удаљен од хангара, тако да не знам стварно шта се дешавало и нисам видео.

Председник већа: Да ли сте видели било ког припадника другог одреда те ноћи, другог вода прве чете?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Вод који је припадао Недељку Милидраговићу?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Да ли сте видели неке припаднике друге чете?

Сведок Љубодраг Гајић: Не знам уопште ко су били припадници друге чете, није ми познато. Ја не могу да Вам кажем.

Председник већа: Осим ових лица која сте навели, Ви никога више не можете да се сетите?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Ниједног лица, само њих двојице, Жујовића, лица под надимком „Поп“ и „Професор“, то су та три лица којих се сећате?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је, ја сам са њима био и то је то.

Председник већа: Добро. Немам других питања. Мислим да смо остало све разјаснили. Да ли сматрате, тужиоце или браниоци, да је неопходно да се у присуству овог сведока емитује снимак из Поточара који смо ми већ одгледали?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема потребе.

Председник већа: Нема потребе? Да ли евентуално неко има неко накнадно питање за сведока? Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Господине Гајићу, подсетили сте ме сада, када смо дошли на терен, били су неки лешеве на путу, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Лешеве на путу?

Оптужени Алекса Голијанин: Да, десетак њих.

Сведок Љубодраг Гајић: Није ми познато. Лешеве сам виђао само око кућа, тамо где смо ми били. То сам видео тек после када се разданило, били су неких десет, петнаест лешева који су били прекривени сеном.

Оптужени Алекса Голијанин: Око куће?

Сведок Љубодраг Гајић: Куће ове где смо ми били, а лешеве на путу нисам видео.

Председник већа: Само моменат. Ти лешеве нису били испред хангара, него су били у близини те куће где сте ви спавали, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Тако је, то је било 300-400 метара, не знам тачно, неколико стотина метара где смо ми били.

Председник већа: Није било никаквог инцидента током те ноћи?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Није било пуцњаве те ноћи у вашој непосредној близини?

Сведок Љубодраг Гајић: Није ми познато, не сећам се.

Председник већа: Није Вам познато, добро. Изволите Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: И ово нисам знао. Хвала. А било је неких лешева и на путу, на путној комуникацији, можда сте их видели можда нисте, вјероватно онда да нисте.

Сведок Љубодраг Гајић: Ја се не сјећам.

Оптужени Алекса Голијанин: Моје питање гласи: да ли можда можете да нам опишете у каквом стању су били ти лешеве и каква је била температура тих дана кад смо ми тај дан дошли на терен?

Сведок Љубодраг Гајић: То су били лешеви које су ови из Шеховића ликвидали да ли тај дан пре него што смо ми дошли или два дана, ја то стварно не знам. Али лешеви су били у лошем стању и температура је била негде око 32, 33 степена колико се ја сећам. Преко 30 степени је било, то знам сигурно.

Оптужени Алекса Голијанин: А да ли је било и кише тих дана? Да ли се сећате тога?

Сведок Љубодраг Гајић: Не, није ми познато.

Оптужени Алекса Голијанин: Нема везе. Да ли је био неки поток близу ту нас?

Председник већа: Голијанин, да ли сте Ви одлучили ипак да изнесете Вашу одбрану на главном претресу? Пошто видим да се изјашњавате.

Оптужени Алекса Голијанин: Врло ми је битно.

Председник већа: Да ли желите на данашњем главном претресу да изнесете Вашу одбрану или не? И даље остајете при томе да не желите да се изјашњавате?

Оптужени Алекса Голијанин: Зашто бих износио одбрану, ја бих да испитујем сведоке судинице.

Председник већа: Не, не, имате право да постављате питања, није спорно, него Вас питам.

Оптужени Алекса Голијанин: Па то нисам ни споменуо, не знам одакле Вам идеја.

Председник већа: Изволите, само реците које питање имате, али преко суда да суд одлучи да ли ће одобрити то питање. Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Рекли сте да су лешеви били у лошем стању. Да ли се сећате да је био можда неки поток близу те куће?

Председник већа: Добро. Можете следеће питање да видимо од ког је то значаја, да ли је потребно уопште да одговара сведок на то питање.

Оптужени Алекса Голијанин: Слабо Вас чујем.

Председник већа: Претпостављам да имате неко следеће питање које се надовезује.

Оптужени Алекса Голијанин: Имам наравно, па то ћете сазнати на крају шта је питање и због чега све то питам.

Председник већа: Добро. Реците следеће питање.

Оптужени Алекса Голијанин: Не питам што ми је досадно него што има смисла. Врло је битно.

Председник већа: Изволите, дала сам Вам реч.

Оптужени Алекса Голијанин: Од суштинске важности је ово питање.

Председник већа: Дала сам Вам реч, изволите следеће питање.

Оптужени Алекса Голијанин: Питао сам да ли се сјећа да је био неки поток близу те куће гдје је он био и гдје су били ти лешеви?

Сведок Љубодраг Гајић: Не сјећам се.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, нема везе. Ја ћу Вам рећи да је био један поток близу и нормално гдје има влаге имају и комарци. Да ли Вас то можда асоцира на нешто што сам Вам рекао да има влаге и имају комарци, на неки догађај?

Председник већа: Нејасно је питање заиста, одбија се одговор на ово питање. Имате ли неко следеће питање?

Оптужени Алекса Голијанин: Извините молим Вас судинице, сад ћете видети зашто питам. Ништа није..., покушавам, не сугестивно, него да га, покушам да га подсетим....

Председник већа: Молим Вас, нисмо овде да утврђујемо влагу, него да ли сте ви и остали оптужени извршили кривично дело које вам се ставља на терет односно оне радње које су описане у оптужници. Уколико немате других питања можете сести Голијанин. Да ли имате?

Оптужени Алекса Голијанин: Могу ли сад да питам?

Председник већа: Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Због чега сам све ово до сада питао.

Председник већа: Добро, реците.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ли се сјећа да је један дио, пошто господин Гајић каже да му је био командир Горан Марковић, да ли се сјећа да је један дио вода или цијели вод или неки број људи ишао негдје на неко вакцинисање?

Сведок Љубодраг Гајић: Шта Вам је рекао?

Оптужени Алекса Голијанин: У Братунац у дом здравља да примимо неке вакцине јер ти комарци вероватно су направили проблем.

Сведок Љубодраг Гајић: Први пут чујем.

Оптужени Алекса Голијанин: А били сте код Горана Марковића у воду?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, да.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, немам више питања, хвала.

Председник већа: Добро. Да ли Вам нешто значи име Додер Јевто?

Сведок Љубодраг Гајић: Не.

Председник већа: Да ли се сећате имена инструктора који су били на Јахорини?

Сведок Љубодраг Гајић: Овај мој командант, значи Горан Марковић, био је само да се сетим Горан Иконић, Горан Иконић је био инструктор мени, нама у ствари да кажем.

Председник већа: Само он?

Сведок Љубодраг Гајић: Па он и Горан Марковић су били ту, колико се ја сећам. Било је још инструктора, али не сећам се имена стварно.

Председник већа: Добро. Дакле, било је више инструктора, је ли тако?

Сведок Љубодраг Гајић: Више, више.

Председник већа: Али су држали различитим водовима или различитој чети обуку или сте сви имали заједно обуку?

Сведок Љубодраг Гајић: Колико ја знам сваки вод је имао једног инструктора, колико је мени познато.

Председник већа: Сваки вод је имао једног инструктора?

Сведок Љубодраг Гајић: Да, да, било их је неколико људи тих. Али ја стварно не знам имена.

Председник већа: Добро, то сам Вас питала.

Добро. Дакле, нема више питања. Мислим да нема потребе да се у присуству овог сведока емитује снимак, ништа није спорно. Надам се да су са тим сагласни и одбрана и тужилац.

Да ли сте Ви Гајићу имали неке трошкове за долазак?

Сведок Љубодраг Гајић: Доставио сам Вам.

Председник већа: Ви сте доставили трошкове. Дошли сте сопственим возилом и имали сте рачун за гориво у износу од 2.024,00 динара и тражите трошкове на име исхране, је ли тако?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одобрава се сведоку Љубодрагу Гајићу на име трошкова за долазак на главни претрес износ од 3.024,00 динара, што се односи на трошкове утрошеног горива и трошкове исхране.

Да ли можемо да отпустимо сведока Гајића? Гајићу, можете да се удаљите.

Да ли можемо одмах да наставимо са испитивањем сведока Додера?

Позваћете сведока Јевту Додера.

Изволите Милидраговићу?

Оптужени Драгомир Паровић: Паровић Драгомир. Је л` може пауза молим Вас? Је л` можете паузу дати?

Председник већа: Паровићу, хотеће паузу је л` тако? Сада је 12 и 15.

На захтев оптуженог Драгомира Паровића, у **12 и 16 ОДРЕЂУЈЕ СЕ ПАУЗА у трајању од 15 минута.**

Да ли је довољно? Тужиоче, браниоци. Наставак претреса се одређује у 12 и 30.

У 12 и 43 наставља се главни претрес.

Позовите сведока Додер Јевту.

Додер Јевто, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Додер Јевте.

Испитивање сведока ДОДЕР ЈЕВТЕ

Идентитет сведока утврђен увидом у личну карту која је издата дана 16.12.2014. године, БиХ, под бројем 690МО2411.

Сведок Јевто Додер рођен дана 19.03.1958. године, ЈМБГ 1903958172684.

Реците ми име оца?

Сведок Јевто Додер: Илија.

Председник већа: Од оца Илије, пребивалиштем, исто је пребивалиште као што сте оставили на записнику када сте испитани дана 18.06.2015. године.

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Реците ми да ли познајете овде присутне оптужене који седе у овом делу?

Сведок Јевто Додер: Па познајем.

Председник већа: Кога познајете?

Сведок Јевто Додер: Милидраговића.

Председник већа: Даље. Алексу Голијанина?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Добро. Кога још познајете?

Сведок Јевто Додер: Па, ове шта више могу ја познати, можда сам их некад знао, сад не могу ја да познам.

Председник већа: Дакле, познати су Вам, али не знате њихова имена. Кога сте још виђали?

Сведок Јевто Додер: Не знам, не знам сад, не могу рећи ни да су ми познати, кад сам ја видио њих, можда прије двадесет година, сад ја не би их познао никад.

Председник већа: Ову двојицу сигурно?

Сведок Јевто Додер: Нећа бих сигурно познао, познао бих Аца, а овије...

Председник већа: Добро. Како познајете Алексу Голијанина и Недељка Милидраговића, одакле их познајете?

Сведок Јевто Додер: Милидраговић са мном радио прије рата.

Председник већа: Пре рата? Где сте радили пре рата заједно?

Сведок Јевто Додер: У МУП-у БиХ.

Председник већа: У МУП-у БиХ. А Алексу Голијанина?

Сведок Јевто Додер: Па њега сам можда упознао прије рата негде на Грбавици, мислим са Грбавице, тако нешто, не знам тачно.

Председник већа: Добро. Не сећате се. У каквим сте односима били? Да ли сте га само упознали?

Сведок Јевто Додер: Па "здрaво" на "здрaво", нормално.

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству или завади са неким од њих?

Сведок Јевто Додер: Нисам ни у сродству ни у завади.

Председник већа: Нисте ни у сродству ни у завади. Ви сте на предлог тужиоца позвани да будете испитани на данашњем претресу у поступку против оптужених.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок Јевто Додер: Јасно.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте евентуално себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука?

Сведок Јевто Додер: Јасна.

Председник већа: Дужни сте такође, према Закону о кривичном поступку, да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли прихватате ову заклетву односно да ли се заклињете?

Сведок Јевто Додер: Заклињем се, прихватам заклетву.

Председник већа: Добро. Ви сте испитани до сада, дали сте свој исказ дана 18.06.2015. године пред тужиоцем за ратне злочине и тада су били присутни неки од бранилаца оптужених, а на записнику је констатовано да су се осумњичени изјаснили да не желе да присуствују Вашем испитивању, а тада су били присутни браниоци Марко Миловановић за адвоката Александра Лазаревића, као бранилац осумњиченог Недељка Милидраговића, адвокат Горан Петронијевић, Крсто Бобот, Марко Миловић, Рајко Јелушић, Жељко Јотановић и Томислав Вишњић.

Да ли остајете у свему при овом исказу који сте тада дали?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Да ли имате у односу на наводе тог исказа нешто да измените или да додате?

Сведок Јевто Додер: Ма више се не сјећам, али нема, кад сам исказ дао, тако.

Председник већа: Као што сте рекли тако остајете у свему при том исказу?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Добро. Немате ништа да допуните?

Сведок Јевто Додер: Немам.

Председник већа: Добро. Пошто сте Ви доказни предлог Тужилаштва, позивам заменика тужиоца за ратне злочине уколико има питања за сведока.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања судија.

Председник већа: Немате питања. Да ли неко од бранилаца има питања? Изволите, бранилац адвокат Крсто Бобот.

Адвокат Крсто Бобот: Захваљујем. Бранилац адвокат Крсто Бобот, за оптуженог Милидраговића, Голијанина и Батиницу. Господине Додер ја ћу Вас кратко

питате пар ствари. Реците ми, у једном делу свог исказа кажете да сте на некој ливади видели групу људи којима су биле везане руке како леже и кажете кога сте видели ту поред тих људи, и онда како пише на записнику: "нека буде да сам видео Ацу Голијанина", па бих ја хтео за почетак да ми разјасните шта је то значило "нека буде да сам видео"? Је л` то значи да сте сигурни да сте га видели, да нисте сигурни, па нека буде да сте га видели?

Сведок Јевто Додер: Па чим сам рекао "нека буде", оно како бих рекао, можда јесам, можда нисам, не знам, нисам сигуран.

Адвокат Крсто Бобот: Нисте сигурни, добро.

Председник већа: Само моменат. Кажете нисте сигурни. А зашто сте поменули њега, а не неко друго лице?

Сведок Јевто Додер: Било је ту још припадника која нисам познавао, тако да не могу сад да се сјетим. Сад тешко да се ја могу тога сјетити што сте баш њега поменули.

Председник већа: Дакле, Ви тврдите да сте га можда видели, али нисте у то сигурни?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Да ли можемо тако да констатујемо?

Сведок Јевто Додер: Тако је.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче.

Адвокат Крсто Бобот: Реците ми, Ви сте били кажете командир вода, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да.

Адвокат Крсто Бобот: Не знате у којој чети или знате у којој чети?

Сведок Јевто Додер: Па мислим да је Прва чета, где је био Ђурић Мане Менделјев.

Адвокат Крсто Бобот: Добро. А реците ми да ли је Ваш вод имао било каквих додирних тачака просторних са пољопривредном задругом или хангаром у месту Кравица?

Сведок Јевто Додер: Не знам.

Адвокат Крсто Бобот: А јесте ли Ви били на терену?

Сведок Јевто Додер: Ја нисам био зато не могу рећи је л` имао, није. Ја нисам био. А сад...

Адвокат Крсто Бобот: Чекајте, само да Вас питам. У време тих догађања, значи причамо о 11.,12.,13.,14.јулу, 15.1995. године, јесте ли Ви били на терену са својим водом? Кад кажем терену мислим и Поточаре, Сребреница? Кажете?

Сведок Јевто Додер: Нисам био свуд. Јер могао је командир чете да одведе једну групу људи или вод, тако да ја нисам био свугде где су они били.

Адвокат Крсто Бобот: Значи Ви нисте били свуда где су били припадници вода којим сте Ви били командир? Је л` то хоћете да ми кажете?

Сведок Јевто Додер: Да, да.

Адвокат Крсто Бобот: А да ли је по тим неким правилима службе, Ви сте и професионални полицајац, да ли је то могуће да мимо Вашег знања и одобрења неко одведе припаднике Вашег вода на неко место, а да Ви то знате?

Сведок Јевто Додер: Слушај, у нормалним условима није могуће, али у ратним јесте, ниси ти бјежо, то је, тако се могло десити.

Адвокат Крсто Бобот: Па је л` се десило или се могло десити?

Сведок Јевто Додер: Не знам, слушајте, ја кажем ја нисам био у Кравици.

Адвокат Крсто Бобот: Нисте били?

Сведок Јевто Додер: Нисам био, мислим дао сам ту изјаву и суду БиХ.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли је вод којим сте командовали био код хангара?

Сведок Јевто Додер: Не знам, не знам, то ја не могу тврдити да ли су они сви били или било пола или није био нико, то ја не знам, не могу тврдити. То не знам.

Адвокат Крсто Бобот: Добро. Сад бих нешто Вас питао везано за кредибилитет Вашег исказа, око надимка, то сте већ питани.

Сведок Јевто Додер: То је од прије рата надимак.

Адвокат Крсто Бобот: То сте већ питани код тужиоца. А мене занима рекли сте Ви сте били, и пре рата сте били полицајац у Босни и Херцеговини, Републици Босни и Херцеговини?

Сведок Јевто Додер: Да.

Адвокат Крсто Бобот: Да ли из тог периода познајете Милидраговић Недељка?

Сведок Јевто Додер: Радио је у јединици у којој сам ја радио.

Адвокат Крсто Бобот: Значи били сте у истој јединици?

Сведок Јевто Додер: Да.

Адвокат Крсто Бобот: Добро. А реците ми након завршетка рата у Босни и Херцеговини '95. године јесте ли Ви остали у полицијској служби?

Сведок Јевто Додер: Ја сам остао у полицијској служби до 2002. године, па су ми странци одузели одобрење за рад, па нисам радио до 2011., па сам почео радити поново 2011. и отишао у пензију прије пет месеци.

Адвокат Крсто Бобот: А је л` вођен неки дисциплински поступак против Вас пре него што сте прекинули полицијску службу у Републици Српској те 2002. године?

Сведок Јевто Додер: Дисциплински поступак није.

Адвокат Крсто Бобот: А је л` био неки проблем, је л` био неки разлог због чега Вам је престала полицијска служба 2002.?

Сведок Јевто Додер: Јесте.

Адвокат Крсто Бобот: Јесте био.

Сведок Јевто Додер: Могу да рекнем.

Адвокат Крсто Бобот: Ако хоћете.

Сведок Јевто Додер: Имао сам удес, био сам под дејством алкохола, возио сам ауто и имао сам удес у Палама и због тога су ми странци, како се каже, Димитров, или како се звао већ, Бугар, био у АПТФ-у и узео одобрење за рад. Мислим на његов предлог, а одузео је комесар све, Фредерикс.

Адвокат Крсто Бобот: Добро.

Сведок Јевто Додер: И то добро, што ме коштало пуно.

Адвокат Крсто Бобот: Реците ми овај, осим овог поступка кажете да сте давали исказе и пред Судом Босне и Херцеговине?

Сведок Јевто Додер: Јесте.

Адвокат Крсто Бобот: Је л` можете да нам кажете у колико наврата и када сте давали исказе?

Сведок Јевто Додер: Био сам сведок, то је било суђење Јеврић Душку, Ђурићу, Мендељеви, Горану Марковићу и Неђи Иконићу. И био сам у другом наврату, чини ми се један Црногорац, презиме Црногорац и још два не могу да се сетим презимена.

Адвокат Крсто Бобот: Кад се временски дешавају та сведочења, је л` пре 2002. или после 2002., кад Вам је престала полицијска служба?

Сведок Јевто Додер: Кад ми је престала полицијска служба, после.

Адвокат Крсто Бобот: После. Кад завршавате та сведочења временски?

Сведок Јевто Додер: Један дан, само дошао...

Адвокат Крсто Бобот: Не, мислим временски, од кад Вас више не зову за сведока у тим предметима? То хоћу да питам. Кад завршавате та сведочења, које године?

Сведок Јевто Додер: Е па не знам.

Адвокат Крсто Бобот: Не знате. А реците ми кад се враћате поново у службу полиције?

Сведок Јевто Додер: У службу се враћам поново 01. децембра 2011. године.

Адвокат Крсто Бобот: 01. децембра 2011. А ове исказе које сте давали као сведок пред Судом Босне и Херцеговине, јесте ли их давали пре тог датума?

Сведок Јевто Додер: Да, нисам био тад у служби. Тад сам био у Црној Гори радио на грађевини.

Адвокат Крсто Бобот: Добро. Значи могу да констатујем да је Вама престала полицијска служба 2002. године, да сте након тога у више наврата давали исказ у својству сведока и да Вам је након тога, сте поново враћени у полицијску службу?

Сведок Јевто Додер: Не више пута, један пута сам дао исказ у тужилаштву и после два пута био на свједочењу Јеврић, предмет "Јеврић-Ђурић", други пут Црногорац, не знам како се звао, и то је....

Адвокат Крсто Бобот: Добро. Да ли сте и у тим исказима сведочили да не знате где су се налазили припадници Вашег вода?

Сведок Јевто Додер: Јесам, сигурно.

Адвокат Крсто Бобот: Немам више питања, хвала.

Председник већа: Да ли остали браниоци имају питања за сведока? Да ли неко од оптужених има питања за сведока? Изволите. Прво се јавио Недељко Милидраговић. Изволите Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Прије свега ја бих желио да поздравим свог колегу Додер Јевту и ако нема ништа против ја бих га само питао пар питања да ли се може сјетити или зна, а то је да ли се можда сјећаш кад је била подигнута јединица ту вече кад се требала распоредити на тој линији према Кравици, од Кравице према Коњевић пољу. Да ли се сјећаш колико је било сати и кад је подигнута?

Сведок Јевто Додер: Колико је било сати?

Оптужени Недељко Милидраговић: Да.

Председник већа: Само мало Милидраговићу, можете ли конкретније. Колико је било сати када? Где је пошла јединица, која јединица?

Оптужени Недељко Милидраговић: Говорим о периоду када је јединица дигнута из основне школе и кад су је распоредили комуникацијом од Кравице па до Коњевић поља доле. Је л` знаш о ком периоду?

Председник већа: Ви питате када је јединица из школе у Бјеловцу доведена и распоређена на правцу Кравице – Коњевић поље?

Оптужени Недељко Милидраговић: Тако је.

Председник већа: Да ли знате?

Сведок Јевто Додер: Па не знам, не могу се сјетити.

Оптужени Недељко Милидраговић: Не можеш се сјетити.

Председник већа: Да ли Ви мислите Милидраговићу који је био дан, датум?

Оптужени Недељко Милидраговић: Па добро може и датум, а може и вријеме то вече кад је

Председник већа: Време, да ли је било ујутру, поподне, ноћ?

Оптужени Недељко Милидраговић: Навече или ујутру?

Сведок Јевто Додер: Па не могу сад да се сјетим. Не могу да....

Оптужени Недељко Милидраговић: Добро.

Председник већа: Да ли сте Ви били, ево ја Вас питам пошто председник већа може увек, да ли сте Ви тада из школе у Бјеловцу одвежени да чувате ту путну линију односно распоређени на тој путној линији?

Сведок Јевто Додер: Ја ниједну вече, ја сам можда само, ја и Ђурић Мане с „питсгауером“ прошли...

Председник већа: Само ближе микрофону.

Сведок Јевто Додер: Ја и Ђурић Менделев прошли с аутом цестом, и вратили се. А ја ниједну вече нисам био с јединицом да будем на терену, да нисам спавао.

Председник већа: Нисте били на терену, нисте имали никакву обавезу у том смислу?

Сведок Јевто Додер: Нисам. Није ме тако, виши ме није распоредио да будем, и нисам био.

Председник већа: Ко Вас није распоредио?

Сведок Јевто Додер: Па мислим нит` командир чете ни командант, који је мислим виши по функцији од мене.

Председник већа: Добро, ја ћу Вам после поставити пар питања у односу на те околности. изволите Милидраговићу даље.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ја бих Вас још нешто питао.

Сведок Јевто Додер: Ма питају мене сви....

Оптужени Недељко Милидраговић: Интересује ме само још једна ствар. Кад сам био у притвору па кад сте давали изјаву, био сам присутан и интересује ме једна ствар, Ви сте рекли да сте видели, да сте видели камионе који су одводили испред наводно тог хангара, да су утоварени, да је то била нека цифра, сад не могу да се сјетим, а још надовезао бих се на то, колико знам да смо у том периоду односно после тога, тачно је Ви нисте били овај ово што сте рекли, али смо били ако се сјећате задњи дан у ...

Председник већа: Само мало Милидраговићу. Не можете све одједном. Помињете камионе, на шта конкретно мислите.

Оптужени Недељко Милидраговић: Ето само то бих Вас питао, јер тад је то било као да сте видели Ви овај, товарени камиони, ти мртви људи и то?

Председник већа: Није се сведок о томе изјашњавао. На које камионе мислите?

Сведок Јевто Додер: Не знам.

Оптужени Недељко Милидраговић: Добро, ништа.

Председник већа: Он је говорио да су превезени аутобусима, да је јединица превезена у Поточаре и да је почела евакуација наредног дана лица муслиманске народности, која су одвожена на линију разграничења. Али није се изјашњавао ни о каквим камионима. Једино да су жене и мушкарци смештени у посебна превозна средства и да је чуо да су одвожени камионима и аутобусима, а није да је видео.

Оптужени Недељко Милидраговић: Добро, поштовани суде то би било све. Хвала.

Председник већа: Да ли хоћете на те околности да се изјасни? Он је рекао да је чуо. Можете да се изјасните на те околности, што се тиче превозења мушкараца, жена. Где су превозени, чиме су превозени, ко их је превозио?

Сведок Јевто Додер: Они су превозени из Поточара, једни су аутобусима, једни су камионима.

Председник већа: Ко је превожен аутобусима, ко камионима?

Сведок Јевто Додер: Јер отприлике, ја мислим да су мушкарци можда камионима, али било је ту мјешавине у аутобусу и мушки, и дјеце, и мушкараца....

Председник већа: Ви сте то видели или сте чули као што сте рекли?

Сведок Јевто Додер: Кад су ишли из Поточара, то сам ја и видео.

Председник већа: Видели сте, добро.

Сведок Јевто Додер: То је било нормално, пратња иде, полиција напред војна, иду аутобуси, камиони, гдје возе, возе на линију разграничења.

Председник већа: Добро. А да ли је Вама било познато, ево били сте ангажовани у тој јединици, зашто се ти људи одвозе из Поточара?

Сведок Јевто Додер: Било је речено да се возе, да иду у Тузлу, да иду у свој тамо дио.

Председник већа: У свој део?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Шта значи свој део?

Сведок Јевто Додер: А у дио Федерације која је под контролом муслиманских снага.

Председник већа: Муслиманских снага, добро. Да ли су они изразили жељу да иду или је то била нека одлука?

Сведок Јевто Додер: Не знам, нисам ја сад с њима преговарао, не знам ја да л` су или нису ...

Председник већа: Ви само знате да је било одласка. А добро, кажете мушкарци и жене, Ви сте се изјаснили. Како су одвежени мушкарци, како су одвежене жене? Да ли то значи да су они посебно транспортовани?

Сведок Јевто Додер: Како је који камион и аутобус долазио, они су се укрцавали.

Председник већа: Ко је где хтео?

Сведок Јевто Додер: Па отприлике, стоје у колони, иду према камиону, није то...

Председник већа: Добро. Изволите даље Милидраговићу.

Оптужени Недељко Милидраговић: Хвала Вам, не бих више.

Председник већа: Немате више питања?

Оптужени Недељко Милидраговић: Нема, нема.

Председник већа: Добро. Голијанин, Ви сте се јавили.

Оптужени Алекса Голијанин: Јесам. Да поздравим колегу Јевту Додера. Да кренемо са питањима. Тај Центар за обуку за Јахорини је био у хотелу "Јахорина"?

Сведок Јевто Додер: Да.

Оптужени Алекса Голијанин: Ви сте дошли како сте рекли пет, шест дана прије него што смо кренули на терен?

Сведок Јевто Додер: Тако је.

Оптужени Алекса Голијанин: Е, интересује ме да ли се сјећате како је била организована та јединица, то јест тај Центар за обуку Јахорина, како је распоређена била чета, одред, водови, одељења и тако даље?

Сведок Јевто Додер: Мислим да су биле двије чете.

Оптужени Алекса Голијанин: Нисам Вас чуо.

Сведок Јевто Додер: Мислим да су биле двије чете.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро.

Сведок Јевто Додер: Сад да ли је чета имала три вода или четири, сад не би ти...

Председник већа: Само мало. Ви кажете да су постојале две чете. Свака чета, да ли су чете имале два или три вода, мислите обе чете или да је свака имала по два или три вода?

Сведок Јевто Додер: Три или четири, мислим тако да је чета једна.

Председник већа: Свака је имала три или четири?

Сведок Јевто Додер: Да, нисам сигуран, али мислим да је три или четири вода, тако.

Председник већа: Добро. Реците нам... Изволите Голијанин, па ћу ја накнадно.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро. Да ли се сјећате можда некога од Ваших колега, ко су били командири водова, по именима?

Сведок Јевто Додер: Сећам се. Био сам ја, био је Горан Марковић, био је Тома Крстовић, био је...

Председник већа: Томо Крстовић, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да. Сад да ли је био у чети Првој, не знам је ли био с нама, али ја ти говорим, (**неразумљиво...02.28.53...**) полицајцима и знам ко су били командири водова. Био је, не знам је л' био Раде, не знам сад, не могу се сјетити.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро. Набројали сте већ пет, шест људи. Значи било је пет, шест водова сигурно, можда и више.

Сведок Јевто Додер: Било је најмање шест.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, добро. Друго питање. Да ли су командири водова, то јест функцију коју сте Ви обављали, Ви сте били инструктор то јест дали су Вам функцију као командири водова?

Сведок Јевто Додер: Да.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ли сте ви имали своје замјенике?

Сведок Јевто Додер: Па не знам, вјеруј, не знам, можда јесам, можда нисам, не знам.

Председник већа: Можете према већу да се окренете када одговарате. Дакле не знате да ли сте имали заменике?

Сведок Јевто Додер: Не могу се сад сјетити.

Оптужени Алекса Голијанин: Пустите њега, ја себе браним, ти питај за себе, ја ћу за себе.

Председник већа: Добро. Изволите, Голијанин даље.

Оптужени Алекса Голијанин: Пошто су неки сведоци давали неке изјаве, па сам хтео да видим да ли можете да нам помогнете са неким информацијама, али пошто се не сећате, и то је у реду.

Сведок Јевто Додер: Па, Ацо, давно је стварно било, да се ја сада могу сјетити.

Оптужени Алекса Голијанин: Ништа спорно није, прошло је много времена, велика је временска дистанца, 1995. и сада 2018., 2019. година. Реците ми, да ли се сећате, када сте нас постројавали испред хотела „Јахорина“ за време обуке, у ствари, Ви сте дошли после пред крај обуке?

Сведок Јевто Додер: Ја сам дошао после Горана, отишао је Горан Иконић, он је био.

Председник већа: Можете само да се окренете према микрофону и мало спорије, да бисмо Вас разумели.

Сведок Јевто Додер: Горан Иконић је био командир вода, па сам ја дошао прије Сребренице, сада да ли је то на три, пет дана, осам, не знам, али на пре пар дана.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, поставићу питање, хвала. Тих пар дана док сте били горе, да ли се можете можда сетити, када сте нас постројавали, да ли смо ми имали тада наоружање, да ли смо дужили наоружање?

Сведок Јевто Додер: Веруј, ја то не знам, етом не знам сада да ли сте имали, да ли нисте, не знам, пошто је ту пола било оних, како смо их тада звали, дезертери, да ли су им дали одмах оружје, ја не знам. Значи, не могу се сетити.

Оптужени Алекса Голијанин: То ми је битно, али пошто се не сећате да ли смо дужили наоружање, онда се вероватно још и теже сећате ко је шта дужио по водовима, да ли су обични, да кажем, војници припадници јединице дужили нешто друго, осим

аутоматског наоружања или полуаутоматског, да ли је неко дужио пиштоље, шкорпионе, то ме интересује?

Сведок Јевто Додер: Није вас сигурно нико задужио пиштољима, нити шкорионима, осим ако неко није имао свој приватни. А да смо вам пушке дали, могуће, верујем. А пиштоље вам нису могли дати, није их ни било, а не дају вама.

Председник већа: Да ли је било пушкомитраљеза?

Сведок Јевто Додер: Па, могуће, могуће да је било онај пушкомитраљез.

Председник већа: Зашто кажете могуће?

Сведок Јевто Додер: Па, мислим да је било тог наоружања, дугих цеви, да је неко носио полуаутоматску, не би ме изненадило пушку или аутоматску пушку и да ли са кундаком, са преклопом, не могу сада, не знам, где се ја тога могу да сетим. Верујем да је било пушкомитраљеза.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, хвала, добио сам одговор. Да ли се сећате можда, да ли смо ми имали нека оделеља у чети, минобацачлија или неке друге специјалности?

Сведок Јевто Додер: Мислим да нисмо, мислим да није чета ни имала минобацача, али не бих сада тврдио сто-посто, али колико знам да није било минобацача.

Оптужени Алекса Голијанин: Одлично, хвала. Шта сам још хтео да питам? Да ли Ви имате сазнање, да ли је неко можда дужио жицу од нас неко или клешта или неке алате или?

Сведок Јевто Додер: Ацо, да ти кажем, ја колико сам био у полицији и остарио, никога не знам да је дужио жицу и клешта, а да ли је неко дужио, ја не знам.

Председник већа: Добро, даље.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ли знате што сам Вас питао, да ли смо ми дужили жицу?

Сведок Јевто Додер: Претпостављам, али да извинете на речима, овде је ово све глупост, да ли је тко дужио жицу.

Оптужени Алекса Голијанин: То сам Вас питао због тога, пошто сте дали изјаву, али чини ми се да је адвокат питао, поставио питање, па сте рекли да се не сећате, да сте видели неке да су били везани жицом, па сам само то хтео да разјасним, да ли сте сигурни да су били жицом везани или?

Сведок Јевто Додер: То је било подне када смо ми дошли озго са оног брда, како се зове, ја не знам, доле када смо дошли на ону ливаду, било је људи који су повезани. Сада да ли лежи на леђима или на стомаку, били су повезани, да ли шпагом или жицом, били су повезани. Није било толико лисица, средстава за повезивање, они су били повезани жицом. Сада ко их је повезао, ми смо дошли озго из шуме, због чишћења.

Председник већа: Али, Ви сте сигурни да су ти људи били везани?

Сведок Јевто Додер: Па, било је повезаних људи.

Председник већа: Добро, изволите даље, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Да ли би нам можда могли прецизирати сада локацију, где сте видели те који су били повезани?

Сведок Јевто Додер: Па, како, не знам, у подножју доле оне шуме, брдо има, шума, мени се чини да има нека речица, они су били крај оне речице тамо.

Председник већа: Само мало. Да ли је то било на путној комуникацији Кравица-Коњевић Поље, Кравица-Братунац, Ливада Сандићи, да ли можете у односу на те локације, Поточаре?

Сведок Јевто Додер: Па тај терен ја слабо знам. Ја могу рећи да је то било на релацији Братунац-Коњевић Поље, а сада ја не знам, ја не знам где, тако да ја не знам та места.

Председник већа: Да ли у близини Сандића Поља?

Сведок Јевто Додер: Ја не знам ни где је Сандића Поље.

Председник већа: Не знате?

Сведок Јевто Додер: Не знам.

Председник већа: Добро.

Сведок Јевто Додер: На тој релацији између Коњевић Поља и Братунца. Е сада где су били, ја не знам.

Председник већа: На тој релацији добро. Изволите даље, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Још једно питање. Да ли Вам нешто значи надимак „Бомба“?

Председник већа: Како?

Оптужени Алекса Голијанин: „Бомба“.

Сведок Јевто Додер: Да си ти жив и здрав, „Бомба“ је умро, сахранили смо га 01. септембра, знам, друг мој, био цимер, годинама са мном био у бившој специјалној, знам.

Председник већа: Зашто то питате, Голијанин?

Оптужени Алекса Голијанин: Покој му души, нисам знао да је умро. Па, из једног простог разлога.

Председник већа: Голијанин, ја Вас упозоравам да постаљате питања. Не морате те конклюдентне радње. Сви смо, неко је верник, неко није, неко поштује веру, неко не, али судница није место где се треба крстити. Ако сте верник, ићи ћете у цркву.

Оптужени Алекса Голијанин: Извините, судијице, у Сарајеву су код нас у Скупштини клањали, а ја се не смем прекрстити за покој души мог пријатеља или друга.

Председник већа: Па, добро, немојте у судници то да чините.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, ако је забрањено у Србији, нећемо.

Председник већа: У судници је забрањено, у Србији сигурно није забрањено.

Оптужени Алекса Голијанин: Знам судница се налази у Србији, није у Сарајеву.

Председник већа: Не, само у цркви, него на сваком месту се можете крстити, али не можете се крстити у судници, као што нисам дозволила у једном предмету када су хтели да клањају, тако не могу да дозволим да се било ко крсти, то ЗКП не прописује.

Оптужени Алекса Голијанин: Добро, хвала, разумео сам Вас и нећу више.

Председник већа: Изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Када смо били на Јахорини, за време те обуке, рецимо, дружио сам се са покојним сада „Бомбом“, име и презиме Вам и не значи ништа и суду и још један момак се дружио са мном који је био са мном у соби, тако да од припадника јединице којој сам ја припадао, мене није могао нико ни да зна, ни да ме види, пошто смо нон-стоп само нас тројица се дружили и највише код мене у соби и у хотелу где је било забрањен долазак осталих припадницима јединице.

Председник већа: Голијанин, да ли сте имали неке активности са осталим припадницима? Да ли је Голијанин морао да присуствује обукама које су се спроводиле, пре него што сте добили тај први задатак?

Сведок Јевто Додер: Сви су морали присуствовати обуци, колико ја знам, сви су морали. Сада да ли је командант неког издвојио, не знам, нисам ни те познавао, али колико ја знам...

Председник већа: Дакле, активности које су прописане су важиле за све, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Изволите даље, Голијанин.

Оптужени Алекса Голијанин: Јесте, слободно време нисам проводио ни са ким, сам сам био са покојним „Бомбом“ и још једним исто покојним.

Председник већа: Добро, имате ли још неко питање?

Оптужени Алекса Голијанин: Ништа, то би било то.

Председник већа: То би било то?

Оптужени Алекса Голијанин: Хвала Вам.

Председник већа: Да ли још неко од оптужених има питања? Оптужени Батиница Миливоје, изволите.

Оптужени Миливоје Батиница: Желео бих да питам сведока Јевту Додера, да ли Ви мене познајете?

Сведок Јевто Додер: Не, не сећам се.

Оптужени Миливоје Батиница: Да ли се сећате, да ли на обуци, да ли на Сребреници, да ли после Сребренице, да ли се сећате мене?

Сведок Јевто Додер: Не сећам се.

Оптужени Миливоје Батиница: Ово Вас питам...

Председник већа: Само моменат. Не сећате се ни да је Миливоје Батиница био на Јахорини када је трајала обука?

Сведок Јевто Додер: Не.

Председник већа: Нисте га ни тамо виђали?

Сведок Јевто Додер: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Јевто Додер: Можда сам га и виђао, али се не сећам.

Председник већа: Не сећате се, добро.

Сведок Јевто Додер: Могуће.

Оптужени Миливоје Батиница: Ово Вас питам из разлога, зато што је у овој оптужници мени изнето и на терет стављено, да сам ја командовао, да сам наређивао. Сада, пошто сте Ви били командир...

Председник већа: Није Вам стављено то на терет, Батиница.

Оптужени Миливоје Батиница: Јесте, има изјава сведока „302“, добро, у оптужници...

Председник већа: Али, није Вам стављено на терет. Ако постоји нека изјава где се каже да сте Ви нешто командовали, али морате да се позовете, која изјава, ког сведока, а у диспозитиву оптужнице, ни у образложењу оптужнице, то не пише.

Оптужени Миливоје Батиница: Да, можда сам се погрешно изразио, судијице.

Председник већа: Изјавили сте се вероватно погрешно.

Оптужени Миливоје Батиница: Сведок „302“ је изјавио да сам ја командовао, да сам наређивао, погубљење, али није ни битно. Зато питам сведока, да ли је икада чуо, видео мене да сам ја на обуци на Јахорини или било где, неке нешто наређивао или да сам имао неки командни статус?

Председник већа: Он је изјавио да Вас се не сећа?

Оптужени Миливоје Батиница: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате питања? Да ли још неко од оптужених има питања? Нема. Изволите, тужиоче, накнадно питање. Само реците прво да ми чујемо питање. Не можете директно сада, пошто је допунско.

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић: На страни 30 транскрипта, то је негде у средини: „Неђа Милидраговића знам, јер сам са њим радио још пре рата, а Ацу Голијанина знам са Јахорине“. А данас је рекао да га је знао пре рата са Грбавице. Ето, само је то питање, од када зна Ацу Голијанина и ето додатно, шта је радио Аца Голијанин пре рата, када га је он упознао на Грбавици?

Председник већа: Добро, ја сам га питала, одакле га зна и он је то објаснио и ево можете да се изјасните на то, шта је радио Голијанин пре рата?

Сведок Јевто Додер: Са Јахорине га знам сто-посто, а можда сам га негде на Грбовици упознао, где сам радио, живео, и он се туда негде кретао, можда сам га видео и на Грбавици, знате, а са Јахорине га знам сто-посто. А верујем да сам га можда упознао и на Грбавици или сам из прича мог друга, што га сада помиње, покојног „Бомбе“ чуо да га је прије знао. Сада не могу тврдити где сам га упознао. Значи, на Јахорини сто-посто, али дао бих и 50% да га можда знам са Грбавице, али то је фришкији, мислим, тада сам био свежији и то је по мени меродавније, што сам дао у тој изјави.

Председник већа: Добро. У односу на Голијанина, Ви сте се, такође, изјаснили када Вас је питао тужилац, ко је, да ли је Голијанин био заменик командира вода, Ви сте рекли да он то боље зна. На питање, ко је могао да га одреди, Ви сте рекли да је могао да га одреди Јевић или Ђурић. Даље, на питање, да ли су га одредили, Ви сте, Ви се нисте изјаснили, такође сте рекли, „ваљда он зна да ли јесу“. А након тога сте рекли да је могуће да он био, „па, ја не знам, али верујем да је он био заменик командира вода, за Голијанина, то сте изјавили. Да ли је то тачно?

Сведок Јевто Додер: Ако сам тако изјавио, онда јесте. Мислим, могао га је одредити Ђурић или Јевић, а могуће да је био заменик командира вода.

Председник већа: Дакле, Ви сте рекли: „Али верујем да је он био заменик“. По чему верујете да је Голијанин био заменик, да ли можете да се изјасните?

Сведок Јевто Додер: Па не могу, не могу се сада изјаснити. Можда је он био градско дете...

Председник већа: Нисте рекли – знам био је, него сте рекли „верујем“. Ако нешто верујете, имате разлога да то верујете. Зашто кажете да верујете да је он био заменик?

Сведок Јевто Додер: Па, не знам зашто сам то изјавио.

Председник већа: Не знате зашто сте то изјавили? Нисте сигурни у то или?

Сведок Јевто Додер: Па, нисам сигуран.

Председник већа: Добро, Ви сте рекли да познајете Недељка Милидраговића и да је он такође радио у полицији. Да ли можете детаљније да нам кажете, Недељко Милидраговић је у досадашњем току искористио своје законско право и не жели да се изјашњава на главном претресу да износи своју одбрану. Вас питам, да ли Вам је познато, пошто знате Милидраговића из службе, шта је радио Недељко Милидраговић пре рата, где је радио?

Сведок Јевто Додер: Недељко је дошао код нас у Специјалну, сада ја не знам које године, може бити 1984.-1985. 1986., то он зна, ја не знам када је он дошао, али дошао је код нас. Мислим да је радио пре рата, да је радио пре Специјалне...

Председник већа: Како се зове пун назив те јединице, кажете „Специјална“?

Сведок Јевто Додер: Тако, зове се Специјална јединица МУП Босне и Херцеговине.

Председник већа: МУП Босне и Херцеговине, добро. Тада се звала, је ли тако у то време?

Сведок Јевто Додер: Тада се звала, да, МУП.

Председник већа: БиХ?

Сведок Јевто Додер: БиХ.

Председник већа: Реците ми, где је радио, да ли се сећате где је радио? Недељко Милидраговић је значи дошао у Специјалну ту јединицу, када, које године?

Сведок Јевто Додер: Ја нисам сигуран...

Председник већа: Да ли пре рата или после рата?

Сведок Јевто Додер: Пре рата, пре рата.

Председник већа: Пре рата је значи распоређен ту?

Сведок Јевто Додер: Пре рата.

Председник већа: А да ли Вам је познато, где је пре тога радио и шта је радио?

Сведок Јевто Додер: Мислим да је био возач у „Центро-транс“.

Председник већа: Возач у?

Сведок Јевто Додер: У „Центро-транс“ у Сарајеву.

Председник већа: „Центро-транс“ предузеће?

Сведок Јевто Додер: Да, да, мислим да...

Председник већа: Па после тога је био у МУП?

Сведок Јевто Додер: Да, јер МУП је тада, мислим да је примио, не знам колико, пет, шест возача професионалаца и дошао је он, и још колико их је дошло, четири, пет.

Председник већа: Да ли је он у МУП био возач или је имао неко друго задужење?

Сведок Јевто Додер: Па, сада морам детаљисати. Ја сам био у специјалном воду, била су три вода, специјални вод, вод транспортера, возачи и хеликоптери. Он је био у воду оклопних транспортера, тако се звало, а ја сам био специјална јединица.

Председник већа: А шта сте Ви радили у тој специјалној јединици?

Сведок Јевто Додер: Па, вежбали, шта може специјална јединица.

Председник већа: Молим?

Сведок Јевто Додер: Па, мислим, шта, вежбали, кондиција, физичка припрема, вежбали гађање.

Председник већа: Ви сте били инструктор, обучавали сте друге?

Сведок Јевто Додер: Нисмо, ми нисмо, пре рата мислите, јел?

Председник већа: Пре рата?

Сведок Јевто Додер: Нисмо ми, нас су други обучавали. Ја сам долазио овде у Батајницу, у Савезни СУП, обучавао се, искакање из хеликоптера и тако даље.

Председник већа: Добро, конкретно, шта сте Ви радили, шта је било Ваше задужење?

Сведок Јевто Додер: Па, као полицајац.

Председник већа: Полицајац?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: У оквиру ове јединице?

Сведок Јевто Додер: Да, полицајац.

Председник већа: Добро. Кажете да сте Ви ангажовани на Јахорини, тако сте изјавили, да сте непосредно пре шест или седам дана пре акције Сребреница, ангажовани на Јахорини. Ко Вас је ангажовао на Јахорини, ко Вас је послао да идете на Јахорину имајући у виду, који је био састав ових јединица, односно овог одреда на Јахорини? Ко је Вама рекао, иди на Јахорину и зашто да одете, за шта сте ангажовани?

Сведок Јевто Додер: Дошао је по мене Вељо Гајић, словом и бројем дошао Вељо Гајић по мене кући са аутом, ајде, зове те Душко да одеш горе.

Председник већа: Ко је Душко?

Сведок Јевто Додер: Душко Јеврић.

Председник већа: Јеврић?

Сведок Јевто Додер: Био начелник.

Председник већа: Командир одреда?

Сведок Јевто Додер: Био је начелник Центра за обуку, тако некако се звало.

Председник већа: Начелник Центра за обуку. И он Вас је позвао да дођете на Јахорину?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Шта Вам је речено, зашто треба да дођете на Јахорину?

Сведок Јевто Додер: Што је отишао Горан Иконић, отишао за Бијељину, па фали један човек и зовне мене.

Председник већа: За шта фали човек, за обуку? Као инструктор или?

Сведок Јевто Додер: Па, тако, да.

Председник већа: Као инструктор да спроведете, да вршите обуку?

Сведок Јевто Додер: Ради обуке, да.

Председник већа: Тих војника. Добро, Ви сте рекли, мало пре сте се изјаснили, да је сигурно свака чета имала по три вода, да је било најмање шест водова, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: У две чете, тако.

Председник већа: Али, када сте давали овај Ваш исказ Ви сте рекли да сте Ви били командир једног вода, али не знате ког, а да су остали командири водова у тој чети били Томо Крстовић, Неђа Милидраговић и Горан Марковић. Дакле, ради се о провј чети, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Да сте Ви били командир вода прве чете?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Да ли то значи да је прва чета имала четири вода?

Сведок Јевто Додер: Е па ето, јесте.

Председник већа: У односу на организациону структуру, сви су се различито токм овог поступка изјашњавали: оптужени Боро Милетић говорио је да се сећа да је било два вода, да је био и трећи вод, да је командир његовог вода био Неђо, Батиница Миливоје тврди да је био у трећем воду којим је командовао Томо Крстовић. Да ли је Томо Крстовић био у трећем воду?

Сведок Јевто Додер: Он је био у првој чети, сад у ком је воду био, не знам, не могу то да кажем.

Председник већа: Добро, да ли се сећате, који су војници били у Вашем воду, коме сте Ви били командир?

Сведок Јевто Додер: Па, не могу сада то да кажем, можда сада да видим списак, ако се њих могу сетити, не могу се сетити.

Председник већа: Да ли је неко од овде присутних оптужених био у Вашем воду и да ли бисте се сетили да је био?

Сведок Јевто Додер: Па, ја не знам овде никога, осим Неђа и Аце, не знам ниједног другог.

Председник већа: Добро. Дакле, да је неко био у Вашем воду, чији сте Ви били командир, да ли бисте га препознали сада?

Сведок Јевто Додер: Не би, не би га познао сада, да га познам после двадесет три године, нема шансе да би га познао.

Председник већа: Не бисте га препознали?

Сведок Јевто Додер: Ма какви.

Председник већа: Добро. Ви сте се, такође изјаснили да сте у Поточарима ишли у претрес терена. Да ли су у Поточарима, да ли сте Ви водили Ваш вод, како је то било организовано, како је на терену тада, након што сте кренули у Поточаре тај први дан, када сте имали неку активност, како сте функционисали? Да ли су у водовима били сви припадници једног вода, да ли су увек били заједно, да ли је неко одређивао да неко од војника различитих водова оде у једном правцу, други у другом? Ето, то нам објасните.

Сведок Јевто Додер: У суштини, када се ујутру пође, пође цела чета, иду сви водови. Сада, да ли се негде неко малко неко одвоји, не могу сада.

Председник већа: Значи, крене цела чета?

Сведок Јевто Додер: Да. Када смо дошли, кренула је читава чета. Е сада, када се развила чета...

Председник већа: Само моменат. Када сте пошли, значи када сте пошли у школу Бјеловац, кренула је цела чета, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Када смо пошли из школе.

Председник већа: Из школе у Поточаре?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Која чета, прва или друга?

Сведок Јевто Додер: Прва, јер прва чета је била у Бјеловцу, а друга није била са нама, не знам где је била друга стационирана, није била са нама заједно.

Председник већа: Није била са вама? Колико дуго друга чета није била са вама, да ли пар дана или само у Поточарима?

Сведок Јевто Додер: Па, нисмо спавали на истом месту, никако.

Председник већа: Осим на Јахорини?

Сведок Јевто Додер: Само ја, а нисмо, прва чета је спавала у школи, а ја не знам где је друга чета спавала.

Председник већа: Од момента када сте кренули са Јахорине, до момента када сте се вратили на Јахорину, да ли сте иједног момента видели било ког припадника друге чете?

Сведок Јевто Додер: Једино што смо се ми на терену срели.

Председник већа: Где сте их срели?

Сведок Јевто Додер: Али нисмо становали, спавали.

Председник већа: А где сте их срели, где су они били ангажовани?

Сведок Јевто Додер: Када смо ми пошли из Поточара, они су пошли са друге стране, мислим нису спавали где и ми. Сада, не знам, не могу да тврдим.

Председник већа: А да ли су били на том терену у близини Сребренице?

Сведок Јевто Додер: Јесу, јесу били.

Председник већа: Коњевић Поља, Братуна?

Сведок Јевто Додер: Били су ту на том терену, на том подручју, били су.

Председник већа: Били су на том терену? Добро. Ви сте, такође, Ви сте тада рекли да припадници Ваше чете нису одвајали мушкарце од жена у Поточарима.

Сведок Јевто Додер: Колико ја знам да нису они одвајали, да је то одвајала...

Председник већа: Претходни сведок, Љубодраг Гајић је на питање суда рекао да је видео припаднике Ваше јединице да то чине.

Сведок Јевто Додер: Не знам, ако је он видео, он је видео, ја не сећам се да су мушкарце одвајали.

Председник већа: Шта сте Ви радили у Поточарима и колико дана сте провели у Поточарима? Када сте кренули да ли се сећате, да ли сте кренули 11., 12., колико дана сте одлазили у Поточаре? Да ли сте били само један дан или сте били више дана?

Сведок Јевто Додер: Па, били смо више дана.

Председник већа: Колико, да ли се сећате?

Сведок Јевто Додер: Па, били смо сигурно пет, шест дана, не знам тачно.

Председник већа: У Поточарима?

Сведок Јевто Додер: Не, не, мислим на терену смо били пет, шест дана.

Председник већа: А у Поточарима Вас питам. Значи, Ви из школе у Бјеловцу одлазите у Поточаре, тамо боравите један дан?

Сведок Јевто Додер: Па, били смо толико, били смо у Поточарима док није сво становништво што је ту било, док није отишло са аутобусима и камионима. И када је отишло, онда смо ишли у чишћење терена.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви све време били са припадницима Вашег вода којима сте Ви били командир?

Сведок Јевто Додер: Па, нисам био сво време.

Председник већа: Па, ко им је командовао?

Сведок Јевто Додер: Па, ту су, па није била сва команда са нама, можда су некада били у Поточарима стационирани.

Председник већа: Добро, али ратна су дејства, рат је.

Сведок Јевто Додер: Па, знам ја да је рат, све то јесте.

Председник већа: Да ли су се поштовала правила командовања, ко командује јединицом, водом, четом, да ли су се слушале наредбе и да ли сте Ви ту команду, дакле, која је произилазила из те организације, да ли се поштовала тада? Да ли су командири водава командовали својим војницима, њима командири чета, командирима чета командир одреда, или је то функционисало другачије?

Сведок Јевто Додер: Па, отприлике командир чете командује четом, командир вода водом, тако отприлике. Али се могло десити да некада саставе два вода да иду у неку акцију да не морају ићи два командира.

Председник већа: Дешавало се да два вода иду заједно, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Па, могло се десити тада, могло се и то десити.

Председник већа: Добро. Из Вашег исказа произилази да сте Ви два пута ишли у претрагу терена.

Сведок Јевто Додер: Ми смо ишли два дана у претрагу терена.

Председник већа: Добро, објаснили сте правце којима сте ишли и не морате то да понављате, ништа то није спорно. Нико, ни Тужилаштво ни браниоци оптужених нису изнели да је било шта у томе спорно, у том Вашем делу исказа. Оно што мене занима, Ви сте рекли за ова лица која те видели везана, рекли сте да их је било можда тридесет, педесет, седамдесет, али сте на крају прецизирали на педесет. И описали сте која сте лица тада видели, да сте видели у њиховој близини Милидраговића, Горана Марковића, Јевића, Ђурића и Ацу Голијанина, за кога сте и тада и сада тврдили да нисте потпуно сигурни. Моје је питање, да ли можете да определите, када је то било и прецизно да опишете, Ви сте рекли да је то било између Кравица и Коњевић Поља, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да Вам кажем, ја нисам сигуран где су Сандићи, где је Коњевић Поље. Али на релацији Братунац сигурно Коњевић Поље, то је сигурно.

Председник већа: Братунац-Коњевић Поље?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Добро, да ли можете да се сетите, ког је то дана било?

Сведок Јевто Додер: Не могу, не могу.

Председник већа: Од момента када Ви силазите са Јахорине? Дакле, први дан сте у Поточарима, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Први дан нисмо нигде одлазили, у школи смо били.

Председник већа: Први дан сте провели у школи, добро.

Сведок Јевто Додер: Дошли смо у вечерњим сатима, не знам колико је било сати, тај први дан ништа.

Председник већа: Први дан сте били у школи. Добро, даље?

Сведок Јевто Додер: Мислим да смо други дан или трећи у Поточарима и имали смо још два дана чишћења терена, шуме. И ја не знам за друге активности, не могу се сетити.

Председник већа: Ви кажете у Вашој изјави, то је наведено у записнику о Вашем испитивању: „Не сећам се тачно датума, знам да је био јули месец, да је био 11. јули. Не знам ко, наредио је да аутобусима будемо превезени до места Братунца према Вишеграду. Сместили смо у основној школи у близини реке Дрине“.

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Да ли то мислите на Бјеловац и школу?

Сведок Јевто Додер: Мислим да јесте.

Председник већа: Добро, дакле, Ви сте 11. јула отишли у школу у Бјеловац?

Сведок Јевто Додер: Да, када смо дошли са Јахорине.

Председник већа: То су били вечерњи сати?

Сведок Јевто Додер: Када смо дошли са Јахорине, ту нам је била прва...

Председник већа: И те ноћи сте преспавали, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: И ту смо спавали, док смо боравили.

Председник већа: Добро, даље сте навели да сте сутрадан отишли у Поточаре. То је значи био 12.07.?

Сведок Јевто Додер: Могуће.

Председник већа: Ако је сутрадан, кренули сте 11., ако је сутрадан, мора да буде 12.

Сведок Јевто Додер: Не могу се ја сада сетити када смо ми дошли тачно са Јахорине.

Председник већа: Ви сте рекли да сте кренули 11. јула, ту сте били категорични?

Сведок Јевто Додер: Ако тамо пише, тако је. Тада је било свежије памћење него сада.

Председник већа: Добро. Дакле, сутрадан сте отишли у Поточаре, то је био 12., а затим сте рекли да су вас следећег дана поново одвезли у Поточаре. То је, дакле, био 13., када је почела евакуација Муслимана према Кладњу?

Сведок Јевто Додер: Да, да.

Председник већа: Добро. „Следећег дана смо ишли у претрес терена“. Дакле, то је 14.

Сведок Јевто Додер: Могуће.

Председник већа: Е сада мене занима и затим каже: „Мислим да смо два дана ишли у претрес терена“, овај дан први који сте описали, дакле тај први дан, а затим описујете да сте наредног дана, „други дан смо ишли у претрес терена, изашли на пут пре Коњеивић Поља према Братунцу, када смо на једној ливади видели групу људи“ и описујете људе који су везани. Дакле, према овој Вашој изјави, то је било 15.07.?

Сведок Јевто Додер: Па, могуће.

Председник већа: Ви сте 15.07. видели те везане људе, је ли тако?

Сведок Јевто Додер: Да, да. Како у изјави пише, тако је, то је свежије памћење него сада.

Председник већа: Добро. Ви сте у Вашем исказу навели да ни тада нисте знали где је Кравица, а да малтене не знате ни сада.

Сведок Јевто Додер: Нисам, сигурно.

Председник већа: Ви сте 14.07. имајући у виду да смо сада хронолошки утврдили како сте се Ви кретали гих дана, Ви сте 14.07. такође пролазили ту у близини места Кравице, према овој Вашој изјави. Али кажете да нисте видели хангар у Кравици. Ја Вас питам, да ли сте уопште тог 14.07. када сте ту пролазили, када сте ишли у претрес терена, чули пуцњеве из тог правца?

Сведок Јевто Додер: Па, не знам, ту се пуцало свугде. Ја не могу, ја сам само чуо пуцњеве, ту су се свугде пуцњеви чули.

Председник већа: Добро, ја Вас питам сада, да ли Вам је познато да је у Кравицама било убистава више људи?

Сведок Јевто Додер: То ми је познато после, а тада није.

Председник већа: После? Како сте то сазнали и од кога сте сазнали?

Сведок Јевто Додер: Па, сазнали из медија, не знам ни ја од кога сам чуо после.

Председник већа: Из медија? А да ли сте чули неког учесника тих догађаја, неког ко је са Вама у то време био заједно ангажован у овим операцијама или акцијама, како би их назвали, да ли се причало међу војском? Ви сте се после сви заједно вратили на Јахорину. Да ли је неко причао о томе, шта се десило?

Сведок Јевто Додер: Па, ја не знам да ли сам пре Јахорине ишта чуо о томе, нисам чуо пре Јахорине. Е сада шта се горе причало, ја верујем да сам чуо, али сада не могу ја овако те детаље када и од кога сам чуо.

Председник већа: Добро, тада када сте видели ове везане људе, ко је са Вама био заједно у тој групи, ко је са Вама вршио претрес терена, са ким сте били тада у групи?

Сведок Јевто Додер: Па, не знам, што у тој изјави пише, тако је.

Председник већа: Да ли се сећате некога, да ли сте били са припадницима Вашег вода или сте били са неким другим лицима?

Сведок Јевто Додер: Па, био сам, јер ја сам био са својим водом.

Председник већа: Нисте били са својим водом?

Сведок Јевто Додер: Ја сам био.

Председник већа: Да ли се сећате неког имена, да ли можете да наведете име неког лица које је било са Вама када сте видели те везане људе и ове припаднике Специјалног одреда у њиховом присуству?

Сведок Јевто Додер: Па, не могу се ја сетити ових припадника вода. Могу се сетити да је доле био Јеврић, да је био Ђурић и овде ови стари, других се не могу сетити.

Председник већа: Ви сте рекли да су они били поред тих везаних људи у њиховој близини.

Сведок Јевто Додер: Па, зато Вам кажем.

Председник већа: А са ким сте Ви били? Ја питам Вас, са ким сте Ви били?

Сведок Јевто Додер: Па, не могу се ја сетити, тада нови, како би их назвао, нису били ни полицајци, шта су били, да се ја њих сада сећам, не могу се ја њих сетити.

Председник већа: Добро, да ли су то били припадници неке чете са Јахорине, прве, друге чете са Јахорине?

Сведок Јевто Додер: Био сам са припадницима прве чете.

Председник већа: Са припадницима прве чете сте били?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: А нисте били са својим водом?

Сведок Јевто Додер: Мој вод је у саставу прве чете. Значи, био сам са припадницима прве чете и верујем са својим водом ту да сам био међу њима.

Председник већа: А не сећате се ниједног имена?

Сведок Јевто Додер: Па, не могу се сетити ниједног имена.

Председник већа: Добро, ви сте заједно ишли у претрес терена?

Сведок Јевто Додер: Па, јесмо заједно ишли у претрес терена. Али сада се ја њих не могу сетити по именима. Ја се могу да сећам неког имена који сада ради у Палама у МУП из те гарнитуре. Али их нисам видео од тада, нити се ја њих могу сетити.

Председник већа: Никога се не сећате, ни ко је био у Вашем одреду, ни осталих, осим Алексе Голијанина и Недељка Милидраговића, Ви се више никог не сећате?

Сведок Јевто Додер: Добро, Недељка сећам се, био је и пре рата што ја знам, добро, а ово сам све упознао касније. Где бих се ја могао сетити, нити сам их икада видео, откуд знам.

Председник већа: Добро. Само бих Вас још питала, како сте држали ту обуку на Јахорини? Колико дана сте је држали и како сте држали? Како се одвијала та обука?

Сведок Јевто Додер: Па, обука као обука, пешадијска обука, претрчавање, нормално, руковање са оружјем, ето то.

Председник већа: Дакле, Ви имате обуку само за Ваш вод, сваки командир обучава свој вод?

Сведок Јевто Додер: Да.

Председник већа: Није било ниједном неких или теоретских предавања, или неких практичних вежби, где је учествовала рецимо цела чета? Колико је вас било у чети?

Сведок Јевто Додер: Ако је четири вода, било је нас сто људи, не знам.

Председник већа: Тако сте и рекли, да је било око сто људи.

Сведок Јевто Додер: Па, мислим, ако је четири вода, логично је да то.

Председник већа: Да ли је некада била нека теоретска или практична вежба где сте сви били присутни?

Сведок Јевто Додер: Па, ако је можда држао, не знам да ли је можда држао начелник, да није држао свима. Ја се нешто не сећам, ја сам дошао касније, ја се не сећам сада.

Председник већа: Да ли се сећате још неког ко је држао, неког инструктора на Јахорини тада у том периоду осим Вас?

Сведок Јевто Додер: Па, већ сам набројао, Неђо Иконић, Ђурић, све су то били горе, водили су овако, али су радили обуку као инструктори.

Председник већа: Значи, само командири вода?

Сведок Јевто Додер: Па и командири чета. Ја не знам да ли је ко био из Бања Луке тада да је долазио, не могу се сетити.

Председник већа: А да ли је било неко лице ангажовано које је стручно за то?

Сведок Јевто Додер: Па, не сећам се.

Председник већа: Не сећате се? Добро. Ја немам више питања, исцрпили смо сва питања која смо имали да га питамо да појасните. Да ли имате Ви још нешто да додате евентуално што сматрате да је од важности, а да Вас ја нисам питала или други учесници овог поступка?

Сведок Јевто Додер: Нема шта.

Председник већа: Добро. Да ли сте имали неке трошкове за долазак у суд?

Сведок Јевто Додер: Па, јесам.

Председник већа: Ви сте доставили Служби за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима да сте дошли својим возилом и приложили сте рачун за гориво у износу од 4.882,00 динара и трошкови на име исхране.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ сведоку Додер Јевти исплата трошкова у износу од 5.882,2 динара, на име трошкова горива за долазак на главни претрес својим аутомобилом и на име трошкова исхране.

Да ли сте оставили Ваш текући рачун на који ће Вам бити овај износ уплаћен, обзиром да више немамо могућности да се одмах исплати?

Сведок Јевто Додер: Нисам, али ћу оставити после овој другарици.

Председник већа: Оставите овој Служби рачун. Да ли можемо да отпустимо сведока?

Ми смо данас испитали све сведоке који су предвиђени за данашњи претрес. Накнадно питање? Па, ја сам питала више пута да ли има још неко, да ли има још неко. Ми смо завршили сада са испитивањем сведока. Устаните и реците суду да чујемо шта сте то хтели да питате?

Оптужени Алекса Голијанин: Па, хтео сам само да појасним мало на питање тужиоца.

Председник већа: То можете да појасните, питање или да појасните?

Оптужени Алекса Голијанин: Да појасним, на питање тужиоца да ли се знамо пре рата или са Јахорине.

Председник већа: То можете суду да појасните и без присуства овог сведока, је ли тако?

Оптужени Алекса Голијанин: Па да сведок потврди или да каже, јесте тако или није тако.

Председник већа: Да потврди, ево то можете, дозвољавам, изволите.

Оптужени Алекса Голијанин: Ја сам био приватник пре рата. Наш помоћник министра унутрашњих послова Републике Босне и Херцеговине држао је један локал који се звао „Кафе пицерија Александрија“. Ја сам ту био чест гост. Покојни мој другар који је његов колега добар, „Бомба“ они су знали свратити код Момчила Мандића у ту пицерију, па смо се ту видели пар пута.

Сведок Јевто Додер: Реч је о „Александрији“.

Оптужени Алекса Голијанин: „Александрија“. Ту смо се срели пар пута. Визуелно смо се, нисмо се дружили, али они су били полицајци, а ја сам био приватник. Тако смо се упознали, па се он накнадно сетио да смо се можда видели још са Грбавице.

Председник већа: Да ли Ви, Додер, ово оспоравате или не?

Сведок Јевто Додер: Не, не, оспиравам, да, то је сигурно тако.

Председник већа: Да ли је то све, Голијанин?

Оптужени Алекса Голијанин: То је то, хвала Вам.

Председник већа: Да не буде после да враћамо сведока. Да ли је то све?

Оптужени Алекса Голијанин: Јао, судијце, извините, ја Вас ништа не чујем.

Председник већа: Па, ја не знам како ме не чујете, ја баш гласно причам, обзиром да сте Ви рекли да слабо чујете. Да ли је то све што сте хтели да питате?

Оптужени Алекса Голијанин: То је, хтео сам само да појасним, пошто тужилац није знао да ли се ми знамо од прије рата, па...

Председник већа: Немате других питања?

Оптужени Алекса Голијанин: Ништа друго, хвала.

Председник већа: Можете да се удаљите.

Сведок Јевто Додер: Довиђења.

Председник већа: Сведок Додер Јевта се отпушта.

Ми смо, дакле, извели све доказе. Ми смо заказали претрес и 26.09., дакле сутра, када су позвани сведоци Ерић Зоран, Симић Крсто, Ђурковић Раденко и Станојевић Остоја.

Ради извођења наведених доказа, претрес се **ПРЕКИДА, а наставиће се**

26.09.2018. године у 9,30 часова, судница број 1,

што је присутнима већ саопштено.

Довршено у 13,40 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

NO 6002